XXVIII. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM. Ára: 1,80 Ft 1972. JÚLIUS 20.

MAGYAROK A PAMÍR-EXPEDÍCIÓBAN

— Ne izgassa magát Jeti úr, csak addig maradunk, amíg otthon véget nem ér a táncdalfesztivál...

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Megyek végig a Szent István körúton, meg a Lenin körúton, s ötven méterenként egy patkány bukkan elém. Szerencsére nem az utcán szaladgálnak ezek a csúf jószágok, hanem a házak falán trónolnak, egy plakát közepén, rikító piros háttérben, hogy messziről is jól látszódjanak. „Ez a

kerület patkánymentes! Ha patkányt észlel, jelentse!" — hirdeti büszkén a plakát, s már ettől a szövegtől is viszolyog az ember.

A Bábolnai Állami Gazdaság, amely eddig is elég bosszúságot okozott a főváros lakóinak a rosszul szervezett irtással, még ezt a dobást sem hagyta ki: most ezzel az ízléstelen plakáttal lepte meg az embereket.

Kell ez a plakát egyáltalán? S ha igen, akkor feltétlenül az utcára kell kitenni? Nem inkább a kapualjakban, lépcsőházakban volna a helye? És ha kell a plakát, nem volna elég csak a szöveg? Minek kellett rápingálni még azt a rusnya patkányt is?

Biztosan azért, hogy össze ne tévesszük a zsiráffal vagy a katicabogárral.

Sürgős és hathatós plakátmentesítési akciót javasolok!

2

Arról írtam nemrég, hogy a Gyömrői Szabó Ktsz-ben havonta ötmázsányi hulladék gyűlik össze, s a MÉH nem veszi át tőlük.

Megérkezett a válasz a MÉH-től, megírták: nekik elsősorban pamut, kender, len, juta vagy gyapjú eredetű textilhulladékra van szükségük, azt tudják feldolgozni, értékesíteni. Az említett szövetkezetben viszont laminált, habszivacscsal kevert, műszálas textilhulladék van. A MÉH raktáraiban is jelenleg sok száz tonna szintetikus szabászati hulladék fekszik, nem tudnak mit kezdeni vele.

Ruházkodásunkban mindinkább tért hódítanak a szintetikus anyagok. Természetes velejárója ennek,

hogy szaporodik az ezekből származó hulladék is. Meg kell keresni és meg kell találni a megoldást ezeknek az anyagoknak a feldolgozására — vagy a megsemmisítésére. Még mielőtt fölibénk tornyosulnának a hulladékhegyek.

(r. b.)

APRÓ KRITIKÁK

VÍZHIÁNY

Budapesten ó de hányan
panaszkodnak: vízhiány van!
Dunánk néha vízzel tele,
máskor látszik a feneke.
Vízcsapunk fönt olykor csepeg,
csurog, folyik vagy bizsereg.
Ámde gyakran jársz egy parkban
s látod: itt-ott egy-egy csap van,
vize zúdul már hajnalban
s bősége elzárhatatlan.
Persze az is előfordul,
a lefolyó dugul orvul
és jó vizünk sára, habja
a pázsitot elárasztja.
Vizes lábad cuppog bőven
a ragadós jó cipőben,
s azt kérdezed a mocsárból:
ki beszél itt vízhiányról?

PÉKSÜTEMÉNY

Legkedvesebb reggelim a pacsni,
örül, aki ilyesmit tud kapni,
ropogósak, kissé édeskések,
sorba állnak érette a népek.
Hamar elfogy, de boldog a szíved,
hogyha kapsz és meg is melegíted.
Sokan veszekedtek, ha nem hozták,
de e kérdést végre megoldották:
mert annyian keresték, szerették,
gyártását a pékek egyben megszüntették.

Lovászy Márton

TÚRA — BOSSZÚSÁGOKKAL

Botrányos jelenetek játszódtak le július első vasárnapján Pomázon, az autóbusz-pályaudvaron. A Budapestről hét óra után indult HÉV-szerelvények ontották az utasokat, a turistákat, akik továbbmenni nem tudtak, mert nem volt autóbusz. Megérkezett Pestről a dobogókői járat — egy panorámabusz —, de minden ülőhely foglalt volt rajta, álló utast viszont nem vett fel. Az a farmotoros autóbusz, amelyiknek Pomázról kellett volna indulnia mentesítő járatként, ott állt félre tolva: nem volt vezetője. Négy-ötszáz ember topogott, várakozott idegesen. A Csobánka felé utazók egy részét két zsúfolásig megtelt busz végül elvitte, de Pilisszentkereszt—Dobogókő felé nem lehetett továbbjutni. Így be kellett érnünk azzal, hogy kitűzött célunk helyett a közelebbi tájakon tegyünk egy kis gyalogsétát.

Hiába a HÉV minden igyekezete, hogy kijuttassa a városból azokat, akik a zöldbe vágynak, ha az autóbuszvállalat nem gondoskodik arról, hogy az embereket eljuttassa kitűzött céljukig.

Dr. Palla Gyula
túravezető
Bp. VI., Rudas László u. 4.

RÉSZEGEK A PIACON

Köztudomású, hogy Pécs rohamosan fejlődő város és idegenforgalma is nagy. A távolsági autóbuszok a Rózsa Ferenc és Bajcsy-Zsilinszky utak által határolt területen levő autóbuszállomásra érkeznek, illetve onnan indulnak. Ez a terület összefügg a piaccal. A piacra is a fent nevezett utcákból lehet bejutni. De sajnos csak elméletileg lehet bejutni, mert mindenütt szeszes italokat, hurkát, kolbászt, sült halat, lángost árusító bódék vannak. Az italokat árusító bódéknál pár évvel ezelőtt még kint volt egy tábla: „Nyitva 6—16 óráig, szeszes italt 8 óra után nem szolgálunk ki." De hiába voltak kint a táblák, már

reggel 5 órakor is lehetett szeszes italt kapni és délután 15—16 órakor is. Azóta a táblák eltűntek és kora hajnaltól késő délutánig mérik a szeszt. A részeg emberek dülöngélnek a bódék körül a legtrágárabb szavakat kiabálva. Sokszor életveszélyes a piacra bemenni.

Ez a harc az alkoholizmus ellen? Hiába írtak a Dunántúli Naplóban számtalan cikket erről a tarthatatlan helyzetről, semmiféle intézkedés sem történt. Sok városban voltam már, de sehol sem láttam ilyen tarthatatlan állapotot, mint Pécsett a piactéren! Sürgős, de erélyes intézkedést kérünk!

Gyimesi László
Pécs, Irányi Dániel tér 8.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Cikküknek igaza van: a Piroska utca minősége a közlekedés követelményeinek nem felel meg. Ezt mi is tudjuk. A kerületben mintegy 100 kilométer kiépítetlen, rossz út van, a tanács költségvetéséből csak szerény összeg jut az utak kiépítésére. A Piroska utca lebetonozásához félmillió forint kellene. Mivel jelenleg erre a célra ennyi pénzünk nincs, a Piroska utca csak a foltozással javítandó utak listáján szerepel.

Müller Tibor
oszt. vez.
Bp. III. ker. Tanács VB.

„Szökőkút" című cikkükre válaszolva közöljük, hogy Pécsett nagyon gyakori a vízhiány, az újmecsekaljai szökőkutat eddig emiatt nem működtettük. Intézkedésünkre hamarosan üzembe helyezik a szökőkút gazdaságos üzemeltetéséhez szükséges szivattyúrendszert. A szökőkút ezután működni fog, kivéve azokat az időszakokat, amikor víztakarékossági intézkedéseket kell életbeléptetni.

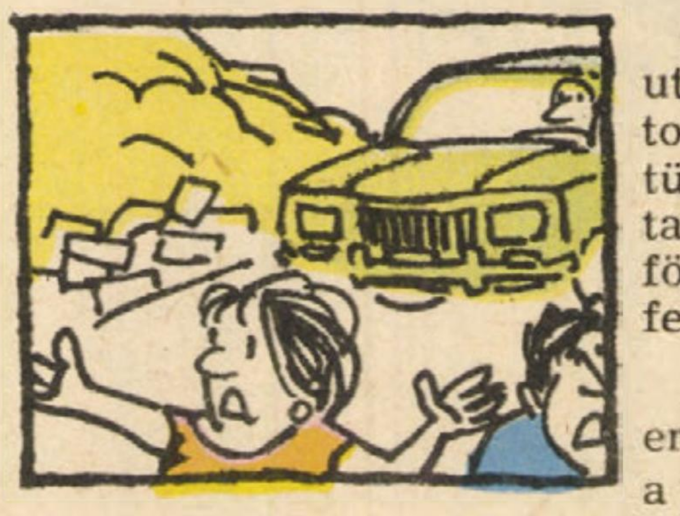
Tóth Zoltán
oszt. vez.
Pécs megyei város Tanácsa

MŰÚT

Műút épült Meződ és Jágónak községek között. Nagyon örültünk neki, csak az a baj, hogy Meződ község felső végénél még nincs befejezve az út építése. Ez év tavaszára ígérték az építés befejezését, de lassan már a nyár is elmúlik, anélkül, hogy az ígéretet beváltották volna. A másik nagy baj az, hogy a megépült szakaszt nem gondozzák, s nagyon elhanyagolt állapotban van az út. Olyan, mint akinek nincs gazdája!

Oláh István
Meződ

MÁTYÁSFÖLDI GÖDRÖK

Mátyásföldön a Táncsics utcát évekkel ezelőtt csatornázták. A környék nagy türelmű lakói ezalatt turistaként közlekedtek: egyik földbuckáról le, a másikra fel!

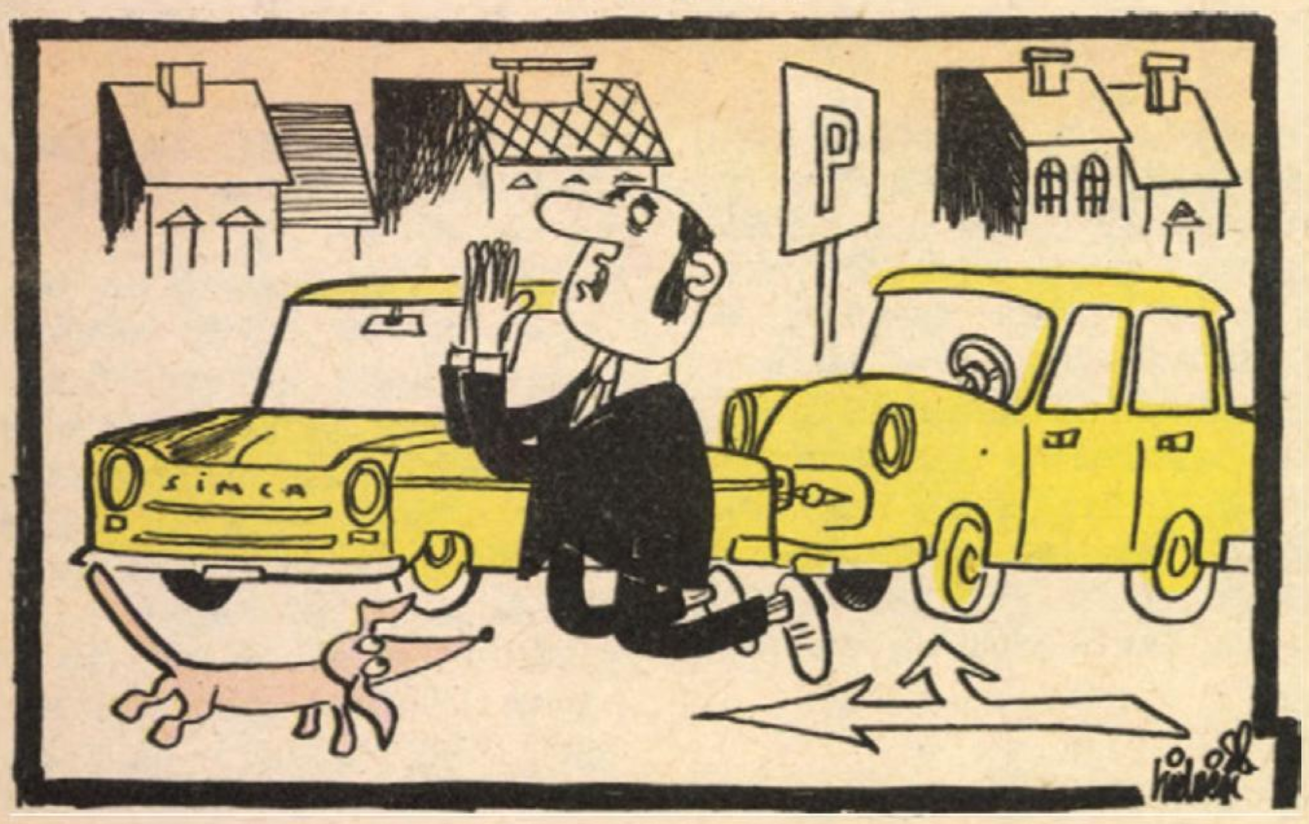
A közelmúltban hatalmas erőgépek eltakarították a sok földet, de a gödröket nem töltötték fel. A gépkocsik — a rossz útviszonyok miatt — kénytelenek a járdán közlekedni, veszélyeztetve a gyalogosok, főleg a gyerekek testi épségét.

Az utca lakói szeretnék, ha a XVI. kerületi Tanács sürgősen intézkedne a gödrök feltöltéséről, még mielőtt valami baleset történik!

A NAGY PRODUKCIÓ

AUTÓS IMA

– Mindennapi parkolóhelyünket add meg nekünk ma!...

A WASHINGTONI FEHÉR HÁZ ELŐTT

(„International Herald Tribune", Párizs)

– Odanézz! Ott megy Nixon, doktor Kissinger munkatársa!

Egy és más...

1

— Kérek szépen öt autóbuszjegyet!

— Sajnálom, kisasszony... Jómagam is utas vagyok.

— Oppardon!

Nem csoda, hogy a bájos, ifjú hölgy autóbuszkalauznak nézett. A kalauz elárvult helyén ültem, kékesszürke ingecském is megtéveszthette. Pironkodva nyomult beljebb a kocsiba. Én pedig — kapva a jó tippen — kezdtem magamat titokban kalauznak érezni. A megállókban jobbra és balra sandítottam, hogy leszállt-e, fölszállt-e vajon mindenki? Záródtak-e az ajtók? Örömmel tapasztaltam, hogy minden a legnagyobb rendben folyik. — Tessék a kocsiba beljebb menni... — dünnyögtem időnkint, senki más számára nem hallhatóan. Ugyanúgy nem mentek, mintha hallották volna. Tölcséres fagylalttal a kezében senkit sem láttam felszállni, létrát, előszobaszekrényt, bengáli tigrist senki sem óhajtott szállítani. Valahol beljebb egy táskarádió szólt: mint utast idegesített volna, de mint kalauz — akinek ez ellen fel kellene lépnie — elandalodva hallgattam a tánczenei koktélt.

Látván, hogy minden szabályszerűen megy a maga útján (beleértve az autóbuszt is,) lassankint az a meggyőződés alakult ki bennem, hogy nem csak az ifjú hölgy nézett kalauznak, annak tartanak a többiek is. És midőn utam végcéljához közeledtünk, elérzékenyülten, sőt, egy kicsit fájó szívvel másztam le a trónusomról; hatósági közeg voltam egy negyedórán át, életemben először és utoljára.

Utoljára? Ki tudja. Ha a BKV helyében volnék, a kalauzok hűlt helyét azoknak az utasoknak tartanám fenn, akik utazásuk tartamára hajlandók ott önkéntes kalauzokként ülni. Semmi dolguk nem lenne, csupán képviselnék a közlekedési vállalatot, úgy is, mint hatóságot. Puszta jelenlétük jó hatással lehetne az utazóközönségre. Nem voltak ostobák a törökök, amikor a csatában elesett szultán tetemét lóra kötözték: hadd higyjék a harcosok, hogy a főnök ott van közöttük és szemmel tartja őket.

2

— *Két limonádém volt.*

— *Tizenegy forint.*

— *Parancsoljon, kisasszony. Ötöt kérek vissza.*

— *Köszönöm.*

— *Kérdezhetek valamit?*

— *Tessék.*

— *Tavaly én ugyanezen a teraszon sokkal kényelmesebben ültem. Az imént rájöttem, hogy miért. Mert ezek a fonott székek csak ülőpárnával együtt kényelmesek. Hová lettek az ülőpárnák?*

— *Ellopták őket a kedves vendégek.*

— *Micsoda? Jól hallok?*

— *Igen. Tavaly májusban a vállalat 78 ülőpárnát küldött ki nekünk, ebből a szezon végére 70 párnát elloptak a kedves vendégek, a megmaradt 8 párnából 4 elrongyolódott, 4 párnával pedig nem tudunk mit kezdeni, akkor már jobb, ha egy széken sincs párna.*

— *Mit gondol, miért lopják el a néhány forintos párnákat?*

— *Nem tudom. Nem vagyok lélekbúvár. Gondolom, a lopás kedvéért.*

— *És van némi tapasztalatuk arról, hogy kik lopják a párnákat?*

— *Igen. Mivelhogy a vékony laticelt csak összehajtogatva lehet feltűnés nélkül elvinni s úgy is csak szatyorban, többnyire a hölgyek lopják.*

— *A férfiak nem lopnak?*

— *Dehogynem. De inkább csak hamutálcát, esetleg kanalat. Az ilyesmi zsebben is elfér.*

— *Nem borzasztó dolog ez, kedves kisasszony?*

— *Ez bizony az, kérem. De mit csináljunk?*

— *Nem értek még tetten senkit?*

— *De igen. Sőt, rendőrt is hívtunk.*

— *És mit mondott a rendőr?*

— *Hogy nem érdekli a dolog, mert a kár megtérült.*

— *A vállalat persze nem hajlandó új párnákat küldeni...*

— *Nem bizony.*

— *Ezek szerint idén azok fognak kényelmetlenül ülni, akik nem loptak. Holott éppen fordítva volna igazságos a dolog.*

— *Hehehehe. Bocsánat, hívnak.*

3

Voltam bátor említeni nemrégiben, hogy alig van reménytelenebb buzgalom, mint anyanyelvünk ápolása. Én legalábbis nem látom az eredményét annak a sok jószándékú erőfeszítésnek, ami nyelvi kérdésekben tapasztalható. Sovány, de mégis jóleső vigasz számomra az, hogy némely zöldségen derülni tudok.

Aki jól ismeri magyar anyanyelvét, az csak arra mondja, hogy „sor került rá", aminek megtörténte eleve elhatározott volt, amire tehát *sort kerítettek*. A neves hegedűművész fellépésére a Zeneakadémia nagytermében tehát valóban sor került. Sor került az óbudai elöregedett házak lebontására is. Ám hogyan kerülhet sor incidensre? (Naponta olvasható csacskaság.) Hiszen az incidens lényege éppen az, hogy váratlan, előre nem látott esemény. Földrengésre, tüdőgyulladásra, felhőszakadásra sem kerülhet sor. És még sok mindenre nem. Idézem napilapjaink egy hírét:

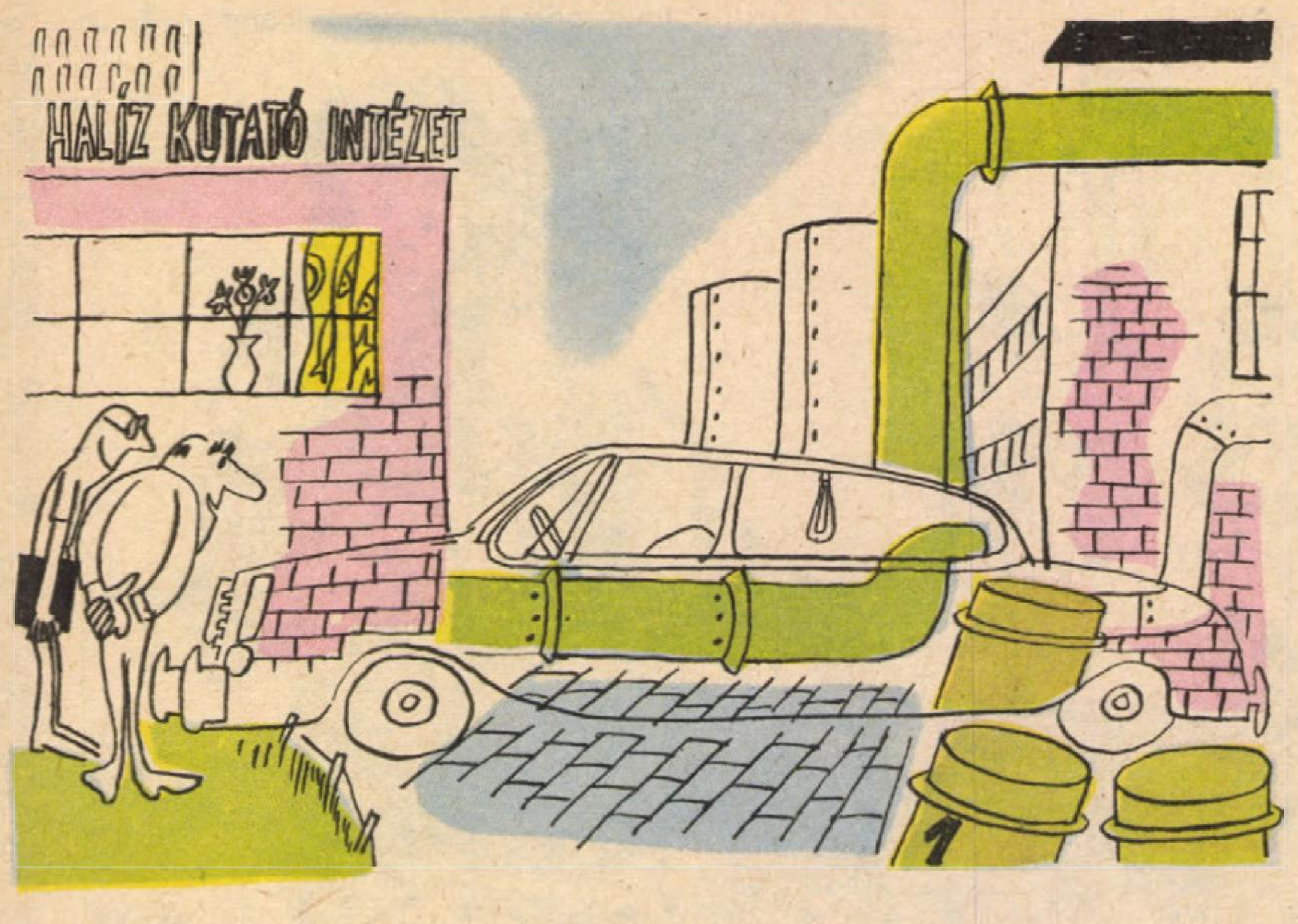
Brutális repülőgép-eltérítési kísérletre került sor szerdán reggel a New York állambeli Buffalo repülőterén.

Elképzeltem, amint szerdán hajnalban a repülőtér parancsnoka (gondnoka, igazgatója, vezetője) így szól az alkalmazottakhoz:

— Jól figyeljenek, emberek! Most megreggelizünk, aztán kitakarítjuk a várótermeket, meghallgatjuk az időjárásjelentést és akkor végre sor kerülhet a brutális repülőgép-eltérítési kísérletre!

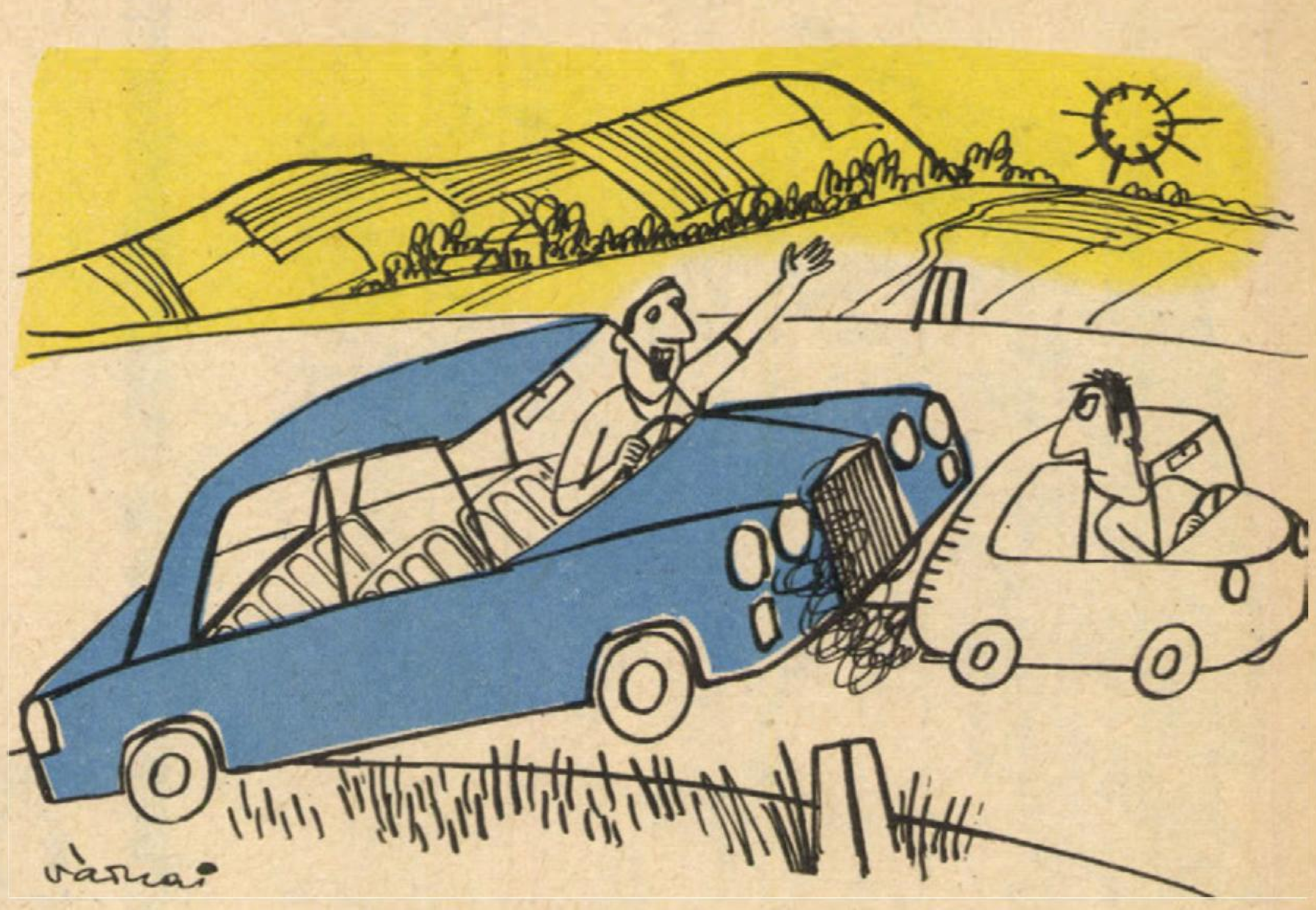
(t.)

MENTIK A LEADANDÓ KOCSIKAT

– Így majd csőnek nézik az autónkat...

ORSZÁGÚTON

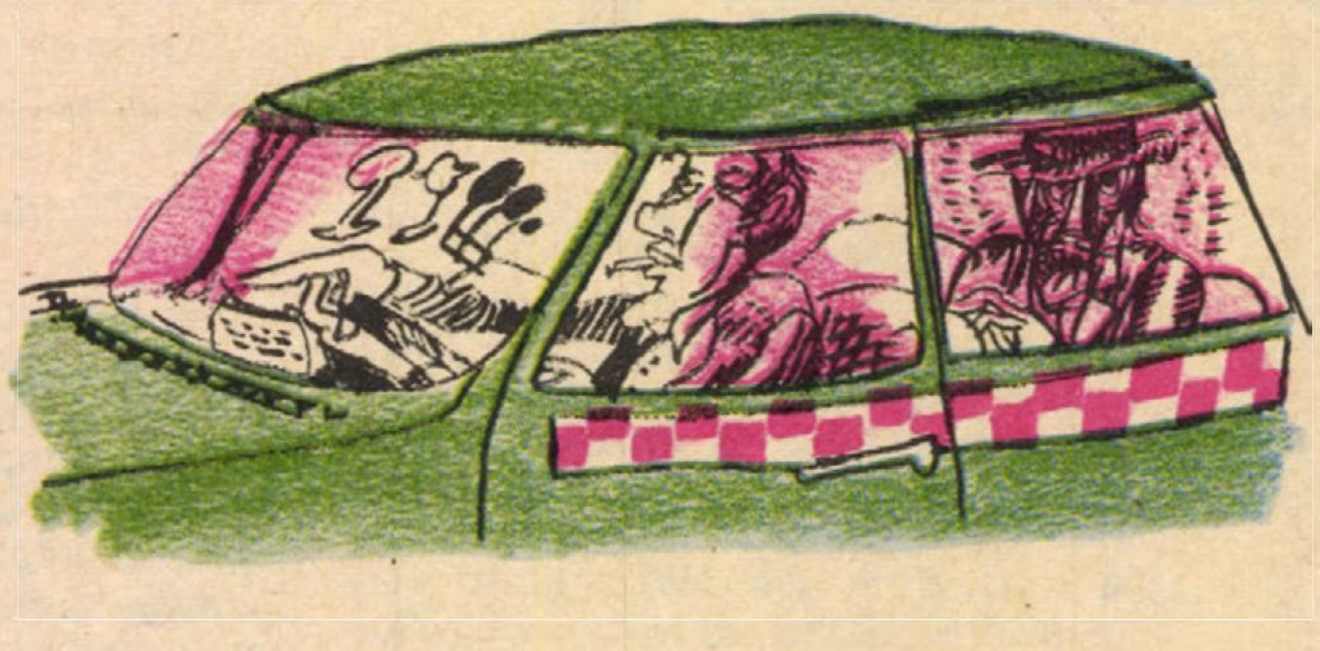
– Köszönöm, hogy kihúzott. Legközelebb én is hozok magammal egy ilyen kiskocsit a csomagtartóban.

MOSOLY-ZSIGULI

Egy évvel ezelőtt az ország 23 Volán-vállalatánál a gépkocsivezetők részére udvariassági versenyt hirdettek. Az egy év eltelt és most olvastam az újságokban, hogy megjutalmazták azokat a gépkocsivezetőket, akik a legtöbbet tettek az udvarias közlekedésért, de nem csak udvariasan, hanem emberségesen is viselkedtek. A versenyben résztvevő 23 vállalathoz összesen 12 ezer dicsérőlapot küldtek be és annak a gépkocsivezetőnek a neve, akire „A közúton kitűnően vizsgázott" jelzéssel a dicsérőlap vonatkozott, bekerült a szerencsekerékbe. Ebből sorsolták ki az udvariassági mozgalom nyerteseit és díjait. A főnyeremény egy Zsiguli személyautó volt. Az 1-es számú Volán vállalat egyik gépkocsivezetője nyerte.

Tulajdonképpen dicsérnem kellene minden olyan mozgalmat vagy kezdeményezést, ami az udvariasságot elősegíti. Elvégre nem csekélység, ha az ünnep- és vasárnapokat is számítva, a sok ezer Volán-gépkocsivezető közül naponta 33 volt udvarias és emberséges. Kár, hogy az újságok nem tájékoztatták arról az olvasót, hogy a 12 ezer dicsérő szavazat hány gépkocsivezető között oszlott meg, és hány szavazattal lehetett bejutni a szerencsekerékbe.

Ez azonban az udvariassági verseny szempontjából teljesen mindegy. Ennél sokkal inkább az érdekelne (csak példaként említem): vajon a budapesti taxisok ezek után, a Zsiguli reményében, megkérdezik-e az utasokat, hogy nem zavarja-e őket a kocsi műszerfalára helyezett táskarádió felerősített zenéje? Egyelőre ugyanis az a helyzet, hogy nem a hangos zene, hanem az utasok beszélgetése zavarja — a pesti taxik vezetőit. Az utasok kénytelenek túlkiabálni a rádiót, ám a taxi vezetője nem jön zavarba: egyet csavar a gombon és még erősebben bömbölteti a rádióját. Ez most Pesten a kialakult gyakorlat. Merő udvariasságból meg kellene kérdezni az utastól, hogy nem boldogtalan-e, nincs-e gyászban, nem érte-e valami nagy bánat, vagy esetleg nincs-e reménytelen szerelembe esve? Avagy éppen értekezletre készül, és útközben a taxiban szeretné rendezni a gondolatait, azaz: nem zavarja-e

a zene az általa igénybevett taxiban?

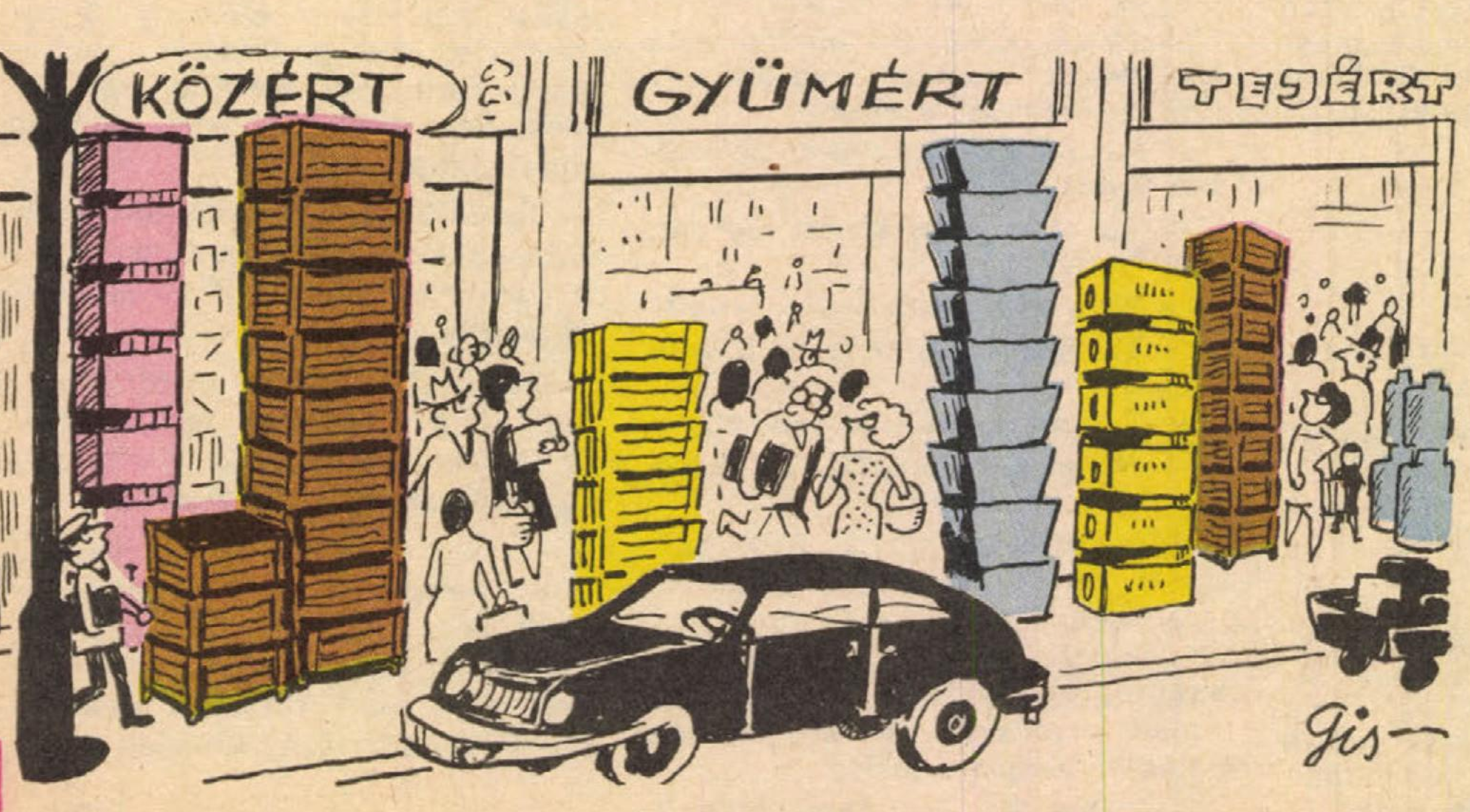
Tessék elhinni, nem irigylem az udvarias gépkocsivezetőktől a Zsigulit, sem a tárgynyereményt, sem a külföldi utazást. Ám a mosoly-Zsiguli különös gondolatot indított el bennem. Kezdetben volt az üzletekben a mosoly-csekk. Az idők folyamán bebizonyosodott, hogy az eladók nem mosoly-csekkért mérik az udvariasságot, és minden maradt a régiben. Ma már szó sem esik a mosoly-csekkről, és noha a Zsiguli mégiscsak más, nekem az a véleményem, hogy se a gépkocsivezető, se a bolti előadó, se más ne azért legyen udvarias, mert díjat kap, hanem esetleg azért kapjon díjat, mert udvarias. A taxiknál ezt például megoldja az önkéntes borravaló rendszere. (Egy taxisofőr mondta el nekem, hogy a keresete attól függ, mennyire van kedve az utassal társalogni. Szó szerint így mondta: „Ha jó a duma, nagy a borravaló".)

Némi jóakarattal az üzletekben is meg lehetne oldani, hogy kevesebb panasz legyen a kedvetlen és az érdektelen kiszolgálás ellen. Vagyis, hogy végre a bolti eladók mindenütt előzékenyen és nagyobb figyelemmel szolgálják ki a vevőt. Ehhez nem kellene sem Zsiguli, sem külföldi utazás, még kevésbé mosoly-csekk. Ehhez csak az kellene, hogy a vevő a számla végösszegének mondjuk 10 százalékát a vásárlásnál, készpénzben, külön lefizesse az udvarias eladónak. Remek ötlet! Már csak ez hiányzik!

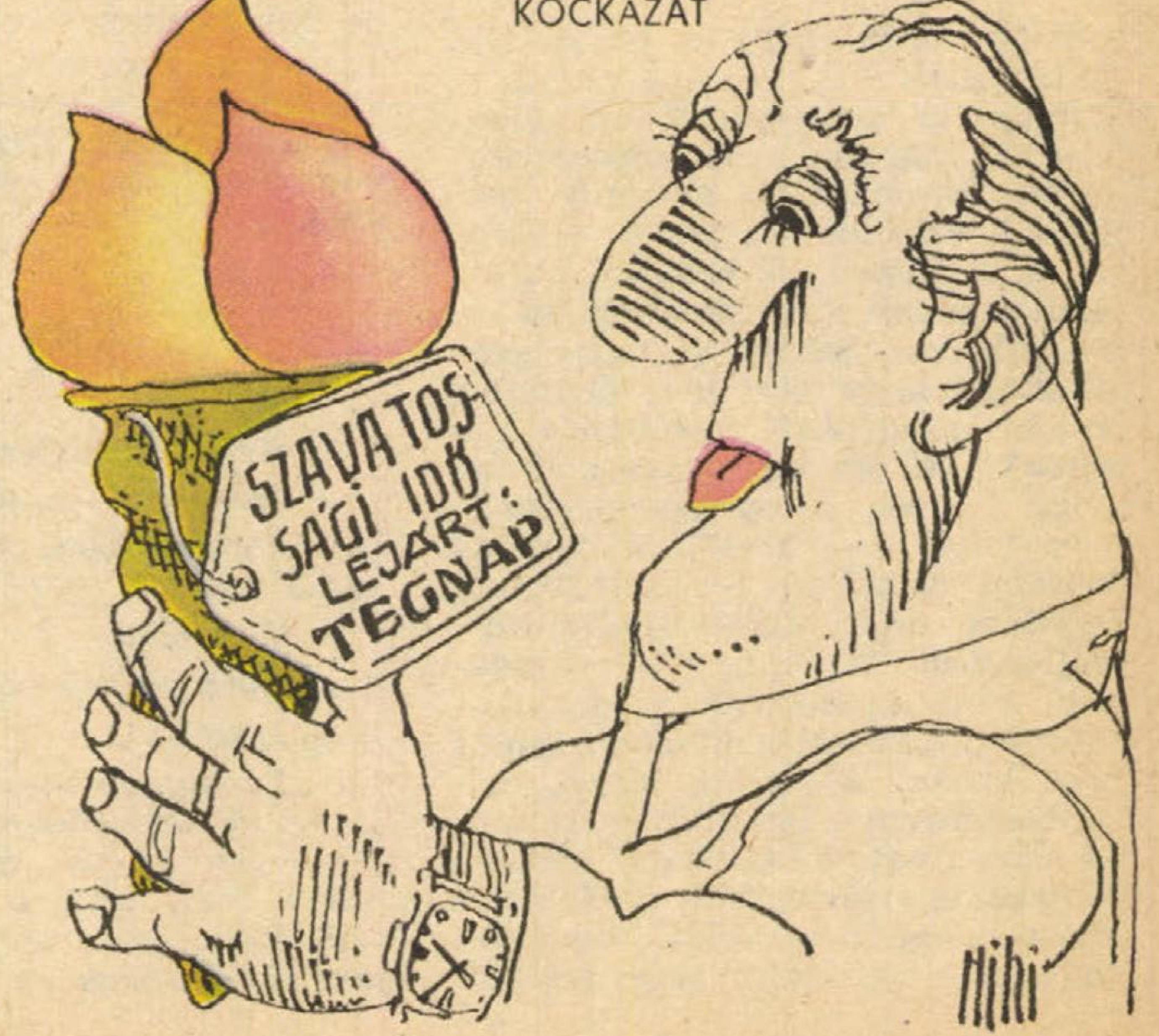
Mert, kérdem tisztelettel: miért legyen éppen a bolti eladó udvarias ingyen, amikor más szakmában esetleg egy Zsigulit is adnak érte? Bár azt is el tudom képzelni, hogy mindenki külön jutalmazás nélkül is udvarias legyen, mert az udvariasság szorosan hozzátartozik a szakmájához. Éppen úgy, mint az anyag- és áruismeret. De bocsánat, ez már egy másik téma...

Földes György

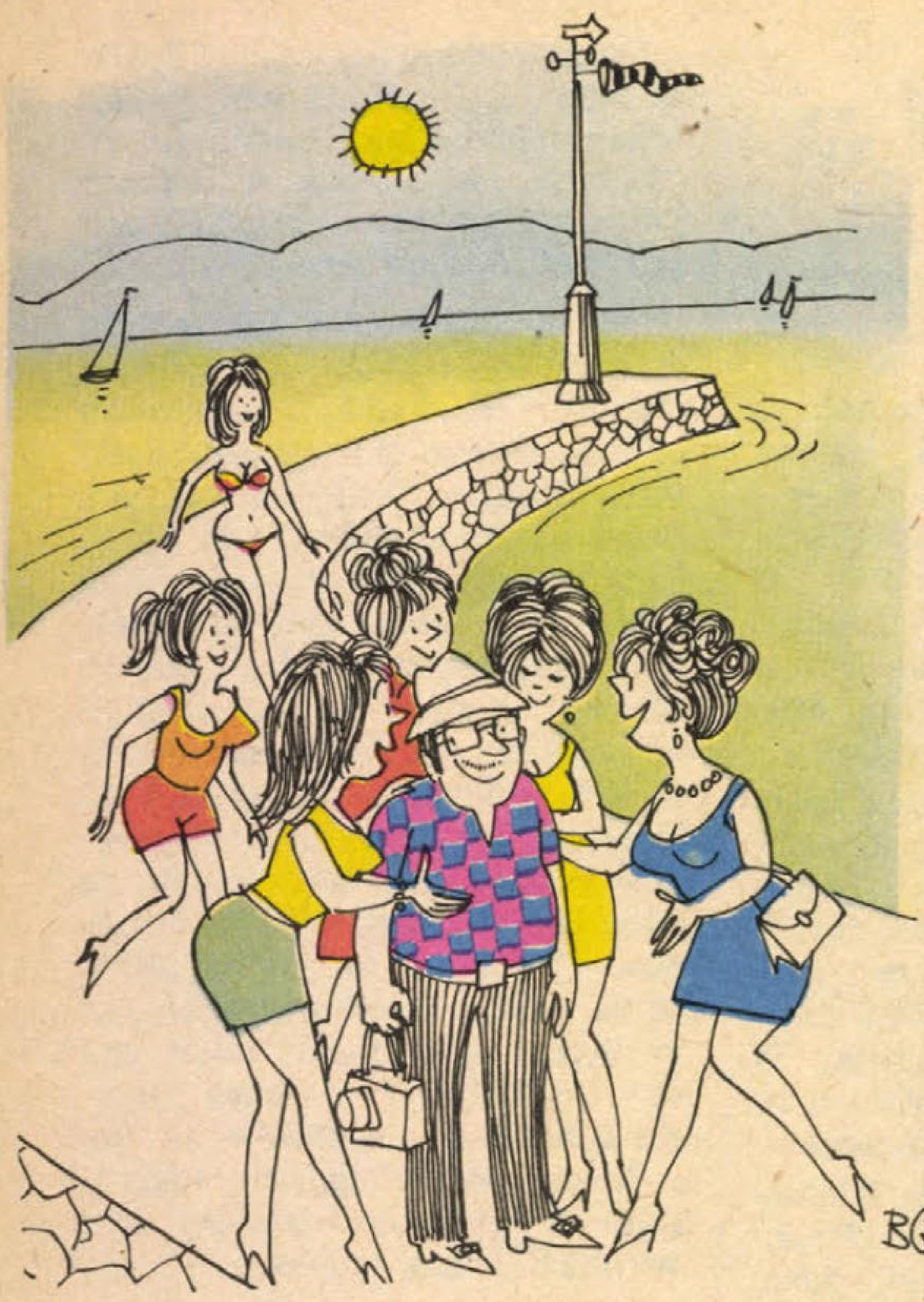
KÖNNYŰSZERKEZETŰ ÉPÍTMÉNYEK

KOCKÁZAT

IDEGENFORGALOM

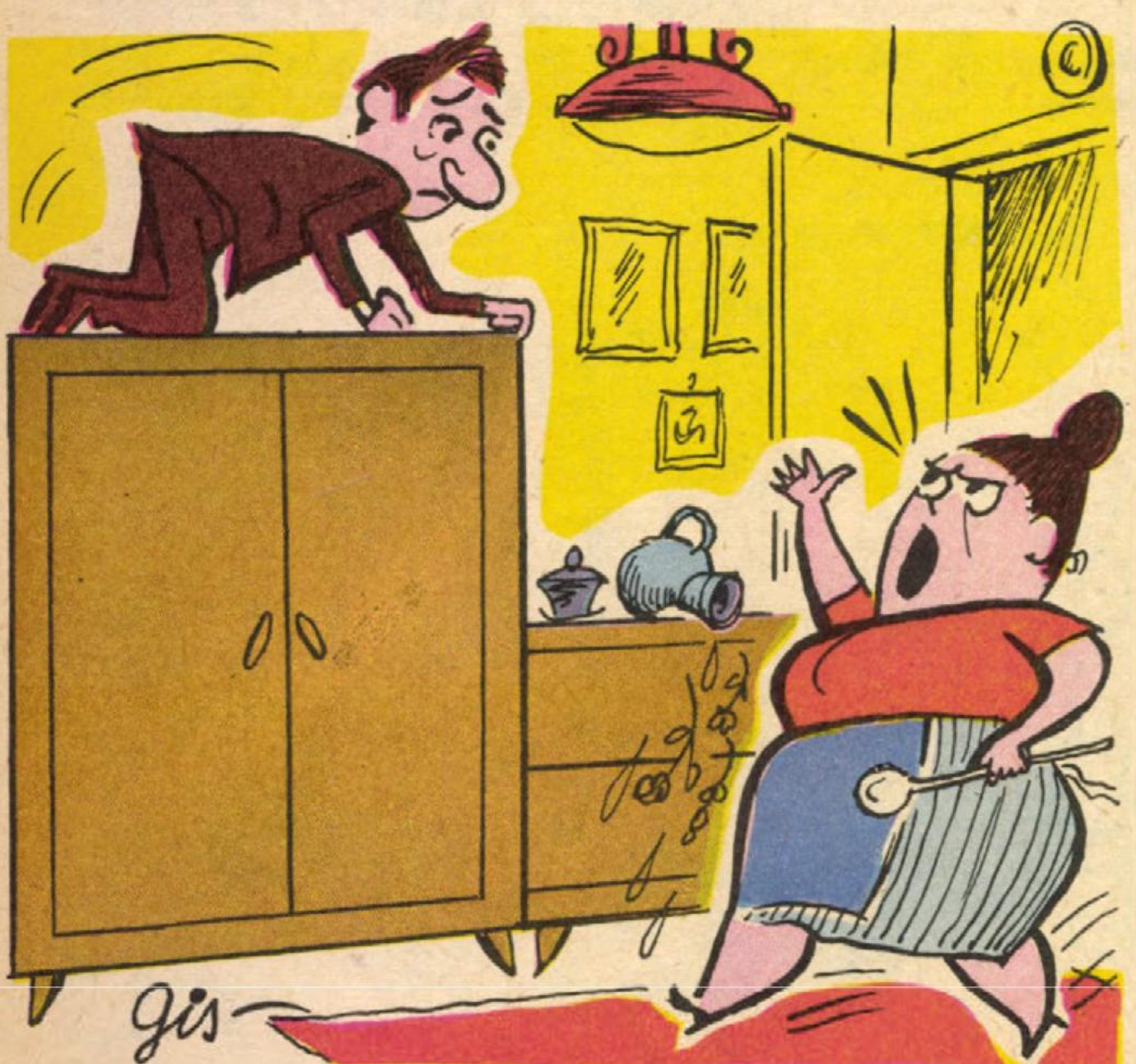

– És tessek mondani. Eszperantóban milyen valutával fizetnek?

NIKOTINÉHSÉG

A HŐS

– Gyere le, te gyáva!
– Nem megyek! Az én lakásomban az történik, amit én akarok!

KÖZÉRDEKŰ TÁBLA

Barát József rajza

AZ ÉN KIS VÍZIÓM

1

Amikor ki akartam venni a kérvényemet a zsebemből, legnagyobb megdöbbenésemre a papírlap helyett egy pirosszemű kisnyulat találtam benne.

— Jó kis trükk, mi? — mondta büszkén a tisztviselő és egy kártyalapot húzott ki az orromból.

Amilyen gyorsan csak lehetett, kimenekültem a szobából. A folyosón megtörültem verítékező homlokomat. Abban a pillanatban egy nyílvessző zúgott el a fejem mellett.

2

— Ne mozduljon! — kiáltotta egy férfihang. — Ha megmoccan, elrontja a produkciómat!

Sssss! Pang!

— És lehetőleg ne reszkessen! Nagyon zavar!

Sssss! Pang!

„Ezek őrültek!" — villant át az agyamon. Aztán lehunytam a szememet és férfiasan vártam a halált.

3

De nem haltam meg. Énekszót hallottam. „Vagy lehet, hogy hallucinálok? Nem. Ez Muszorgszkij Bolha-dala."

— Vár valakit, uram? — kérdezte egy csodálatosan szép basszus.

Kinyitottam a szemem. Egy harminc év körüli férfi állt előttem, dossziéval a kezében.

— Egy kérvényt szerettem volna beadni...

— Két emelettel feljebb, la-la, la-la, la-la, itt rossz helyen jáááááár! — dalolta a csodálatos basszus és a hangjától megremegtek az ablaküvegek.

4

Két emelettel feljebb különös kép fogadott. Egy idősebb, pocakosodó férfi szólótáncot járt és időnként felkiáltott: „Hej-haj-ihajla!"

— Lapasalji kun legényes, főleg rideg pásztorok járták és rideg leányok — magyarázta mellettem egy asszony. — Ugye, szépen járja?

— Nagyon szépen, de én a kérvényemet...

— Most nem lehet zavarni, most jön a legnehezebb rész. Menjen át a 210-es szobába...

Megköszöntem az útbaigazítást és csüggedten elindultam.

— Tudja, ki ez, aki táncol?

— Nizsinszkij?

— Nem. Tizenkét évvel ezelőtt első helyezett volt a „Ki mit tud?" szólótánc kategóriájában. Dr. Lenczfárer Zsolt.

5

Az udvar felett kifeszített kötélen egy sötét ruhás férfi egykerekű biciklin produkálta magát, hosszú egyensúlyozó botot tartva a kezében, de ezen már meg sem lepődtem, és azon sem, hogy a 210-es szobában egy teljes tánczenekart találtam.

— Bocsánatot kérek...

— Pszt! Próba! — sziszegtek rám többen is, aztán egy kék munkaköpenyes nő a szoba közepén felállított mikrofonhoz lépett és elénekelte a „Mariska, ne nyúzd az idegeimet" című dalt.

6

Nagy taps. Én is tapsoltam, aztán bátortalanul megszólaltam:

— Bocsánat...

— Azonnal elintézzük az ügyét — mondta kedves mosollyal a táncdalénekesnő. — Nálunk nincs bürokrácia...

S valóban: öt perc múlva minden pecsét rajta volt a kérvényemen.

— Pá, drágám, pá — énekelte a tisztviselőnő, amikor elhagytam a szobát —, a búcsú mindkettőnknek fáj...

7

Kifele menet a portás mindent elmagyarázott:

— Itt, ebben a hivatalban azok a „Ki mit tud?" nyertesek és helyezettek dolgoznak, akik nem léptek művészi pályára. A mi embereink csak azért foglalkoznak művészettel, hogy szebbé, tartalmasabbá tegyék az életüket. És ez így helyes. Nem lehet mindenkiből hivatásos művész, valakinek dolgozni is kell — mondta a portás csukott szájjal. Valamikor ugyanis szép sikereket ért el, mint hasbeszélő, de már a középdöntőből kiesett.

Mikes György

KAPOSVÁROTT minden máshol van

Jónéhány európai ország fővárosáról lényegesen többet tudunk, mint Somogyország székhelyéről, Kaposvárról. Pedig Kaposvár közelebb van, mint például Párizs, kiváltképpen, ha az ember nem Balatonzamárdi felől kívánja megközelíteni, mint ahogy mi tettük. Ezen az úton ugyanis kiszáll az utazóból a lélek és nem tudja eldönteni, hogy a keréknyom-keskeny betonon mi a több: a hepe vagy a hupa.

A kaposvári útirajzok szerzői (mert előttünk is jártak már néhányan a somogyi metropolisban) a város neve elé mindig odatették a „virágos" jelzőt. Ezért mi elhatároztuk, hogy ezt a közhelyet már nem használjuk. Dolgunkat megkönnyítette, hogy a városban alig láttunk virágot, mert az útmenti ágyásokat felásták. És az utakat is. Ebben Kaposvár hasonlít más fővárosokra, például Budapestre.

Kaposvár feltűnő jellegzetessége, hogy minden máshol van. Néhány példa:

Van egy Ifjúsági Ház. Itt működik az Ifjúsági Színpad, de az előadásait máshol; a Tervező Vállalat tanácstermében rendezi, mert az Ifjúsági Ház nagytermében eszpresszó üzemel.

A város híres szülötte Csík Ferenc az olimpiai bajnok, akinek a hálás utókor szobrot állított a Csíky Gergelyről elnevezett színház parkjában. De most ez a szobor is máshol van. Hogy hol, azt nem sikerült megtudnunk, mert a bennszülöttek is tőlünk kérdezték.

A fővárosban jelenik meg Somogymagyarország napilapja is. A lapkészítés sajátos módon zajlik, mert itt is minden máshol van. A szerkesztőségből a kéziratot a nyomda szedőtermébe viszik, mely természetesen máshol van, mint a szerkesztőség. Itt elkészítik a rotációs géphez szükséges matricát, de mivel a rotációs gép is máshol van, egy kerékpáros küldönc elszállítja. Namármost! Útközben át kell kelnie — nem a Kaposon, mert az nem nehéz —, hanem a várost kettészelő vasútvonalon, melynek sorompói „10 percen túl is zárva tarthatók". Ha a küldönc nem kap ilyen sorompót, akkor időben megjelenik az újság. Ezért a szerkesztők kedvenc slágere: „Drága bakter úr, a sorompót nyissa fel..."

Hamarosan azonban javul a helyzet. A nyomda új, korszerű székházat kap, a szerkesztők mégsem örülnek ennek, mert a nyomda emeleti helyiségeit, a tervekkel ellentétben mégsem ők kapják, hanem a megyei Illetékkiszabási Hivatal. Lehet, hogy azért, mert egy ilyen hivatal több kérdőívet és nyomtatványt készít, mint a szerkesztőség.

Nemcsak helyileg vannak a dolgok errefelé máshol, hanem néha az időbéli elcsúszás is szembetűnő. Emiatt lett Petőfi Sándor, mai magyar drámaíró: „A Helység kalapácsa" című színművét bemutatták a Kaposvárott megrendezett „Új magyar drámák fesztiválja" keretében.

A cukorgyári ülepítőtelep szaga rendszerint máshol érzékelhető, nem az ülepítőtelep felett. Amikor ugyanis délkeleti szél fúj — ami errefelé törzsvendégnek számít —, akkor a szél a sűrű szagfelhőt a város fölé hajtja, és ilyenkor a kaposváriak még arra is tüsszentenek, ami nem igaz!

Az viszont igaz, hogy Kaposvár ipara jelentősen fejlődött az elmúlt két évtized alatt. Igaz, hogy a „máshol van" átok itt is kísért. Az itteni üzemek ugyanis csak leányvállalatok, a központok máshol — főként Budapesten — vannak. Természetesen a kaposváriak nem azt a néhány irodaházat sajnálják, ami máshol van, hanem azokat a szociális és kulturális kereteket, amelyeket szintén máshol, az apavállalatnál használnak fel.

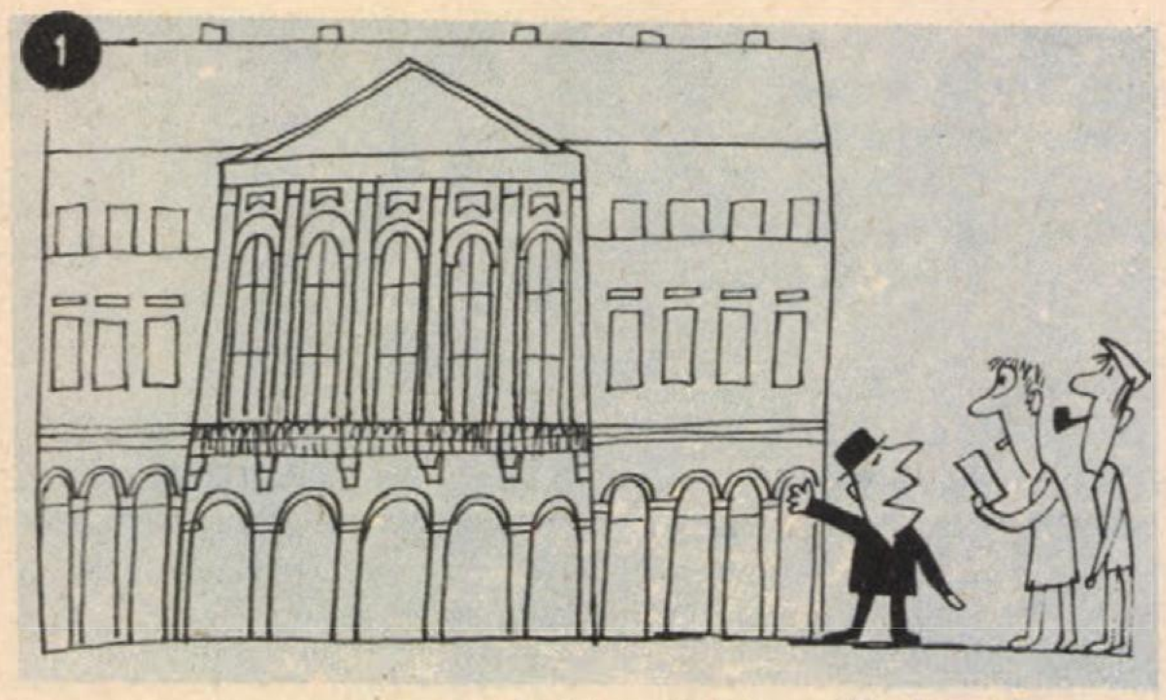
Somogyországnak csak NB III-as labdarúgó-csapata van, amiért sokan bánkódunk, csupán az vigasztalja őket, hogy a Somogy Táncegyüttes bejutott a „Ki mit tud?" középdöntőjébe.

Ha viszont valaki jól focizik, elviszik Pestre; aki az irodalmi életben jeleskedik, hamarosan csak a „megyénk nagy szülöttjei" összeállításban kaphat helyet. Ezért aztán irodalmi élet sincs. Ezen az sem segít, hogy az egyik még itt élő költő, saját költségén, 300 példányban kiadta verseit. Miután minden költőnek akad háromszáz rokona, ismerőse és barátja, a kötethez hozzájutni lehetetlen, így a mű nem nyeresége a helyi irodalmi életnek, de jelentős vesztesége a lelkes költőnek. Persze, a tanács időnként pénzt áldoz kiadványokra, így megjelent egy vaskos kötet egy vitáról, melynek részletes anyagát a helyi lap is közölte, de így a hozzászólók legalább könyvalakban is elolvashatták, mit mondtak, annak idején...

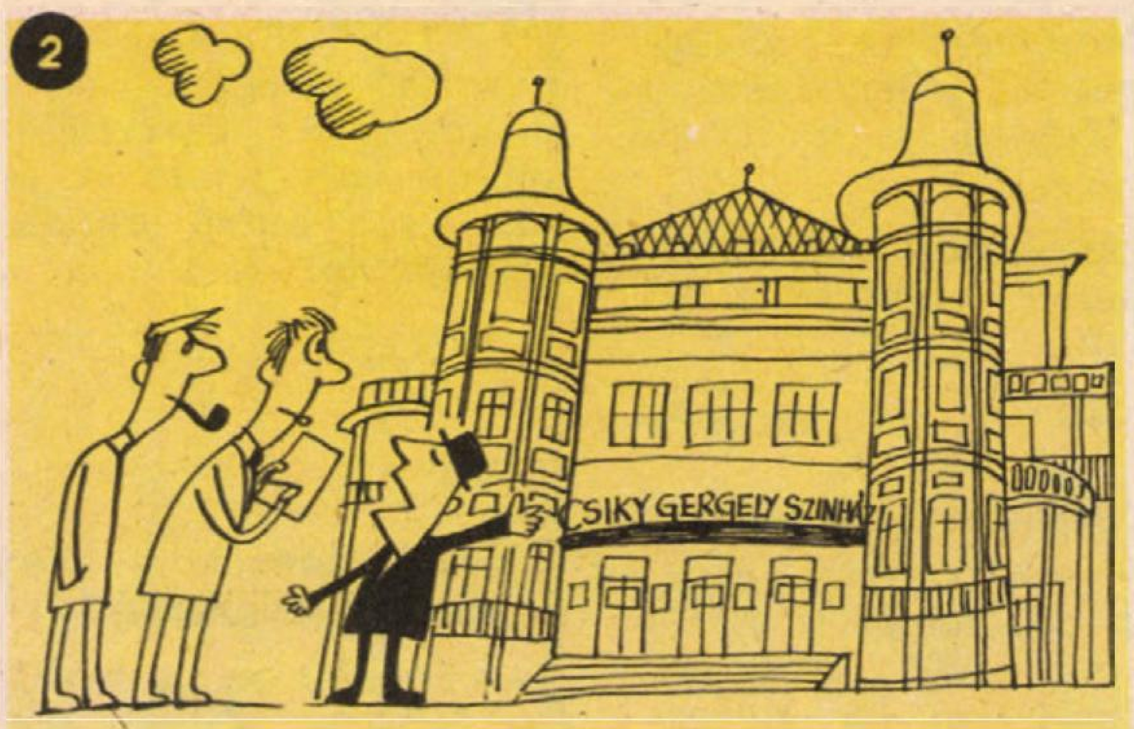
Visszafelé már a Balatonlellének vezető, jó úton utaztunk. A kaposváriak ezen jutnak el Budapestre, de gyakran előfordul, hogy meg sem érkeznek, mert útközben megmártóznak a Balatonban, és mire kimásznak belőle már nem érdemes nekivágni a hosszú útnak...

Ősz Ferenc

ISMERJÜK MEG AZ ÉPÍTÉSZETI STÍLUSOKAT!

– A megyeházónk klasszicista stílusban...

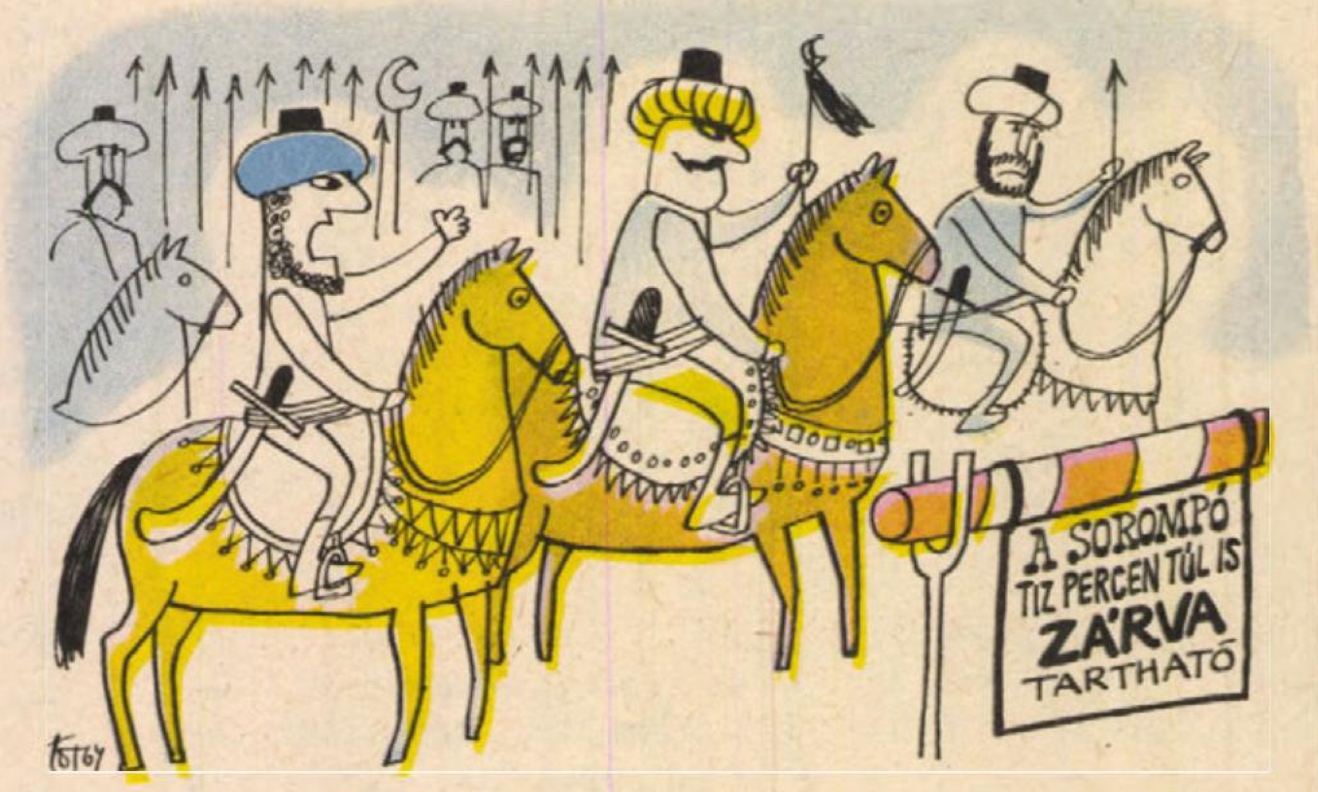

– A színházunk késő-barokk stílusban...

– Az egyetlen, most épülő áruházunk hanyag stílusban épül...

ÍGY IS TÖRTÉNHETETT VOLNA...

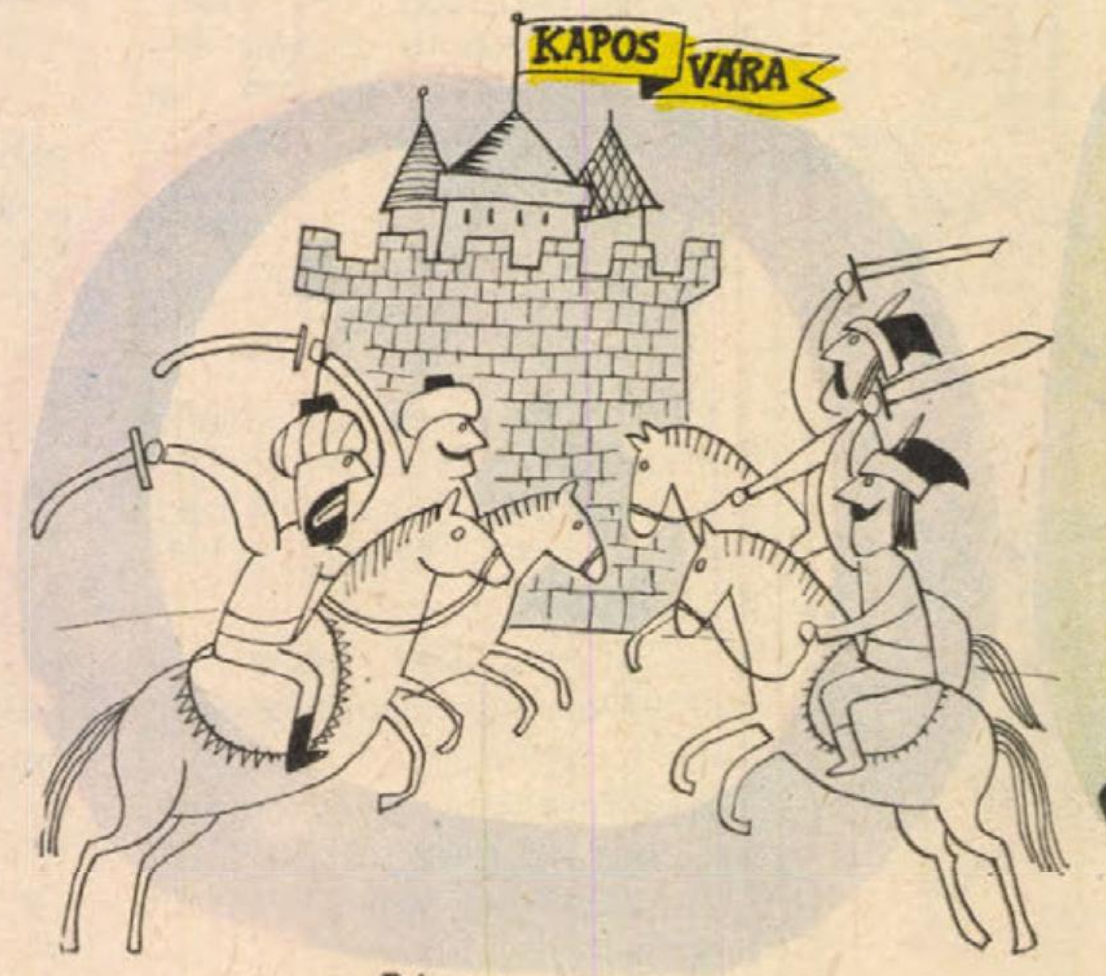
– Effendi, ha ennyit kell itt várakoznunk, inkább mondjunk le Kapos várának ostromáról...

VÁROSFEJLESZTÉSI GONDOK

– Ha ide teszek másfél milliót, vajon nem fog-e másutt hiányozni?

IDEGENFORGALOM

Régen...

...és most.

Tót Gyula rajzai

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Egyszer régen, amikor először hívtak meg a hastingsi nemzetközi sakkversenyre, elkezdtem — nagy szorgalommal — angolul tanulni. Bíztam jó nyelvérzékemben és amikor Doverben vonatra ültem, figyelmesen hallgattam egy pipázó angolt, de bevallom őszintén, egy szót sem értettem belőle. Arra gondoltam, hogy talán ennek nem az én kicsinyke nyelvtudásom az oka, hanem a pipa, amelyet útitársam egy pillanatra se vett ki a szájából. No de — gondoltam — nem minden angol beszél pipával a szájában.

A hastingsi versenyek során egyre jobban megértettem az angolokat és ők is az én beszédemet. Amikor Euwét megelőzve megnyertem a versenyt, mint legfiatalabb résztvevőt, engem kértek fel arra, hogy a versenyzők nevében megköszönjem a rendezőség jó munkáját és a díjakat. Lámpalázasan kezdtem el angol nyelvű beszédemet és magam is meglepődtem, amikor lelkesen megtapsoltak. Egyik sporttársam, aki csak a B-versenyen indulhatott, odajött hozzám, gratulált az első helyhez, no meg angol beszédemhez és megjegyezte, hogy ő a záróünnepségen a tizenkettedik sorban ült és ott, a mellette helyet foglaló nénike, könnyezve hallgatta beszédemet.

— Miért könnyezett?

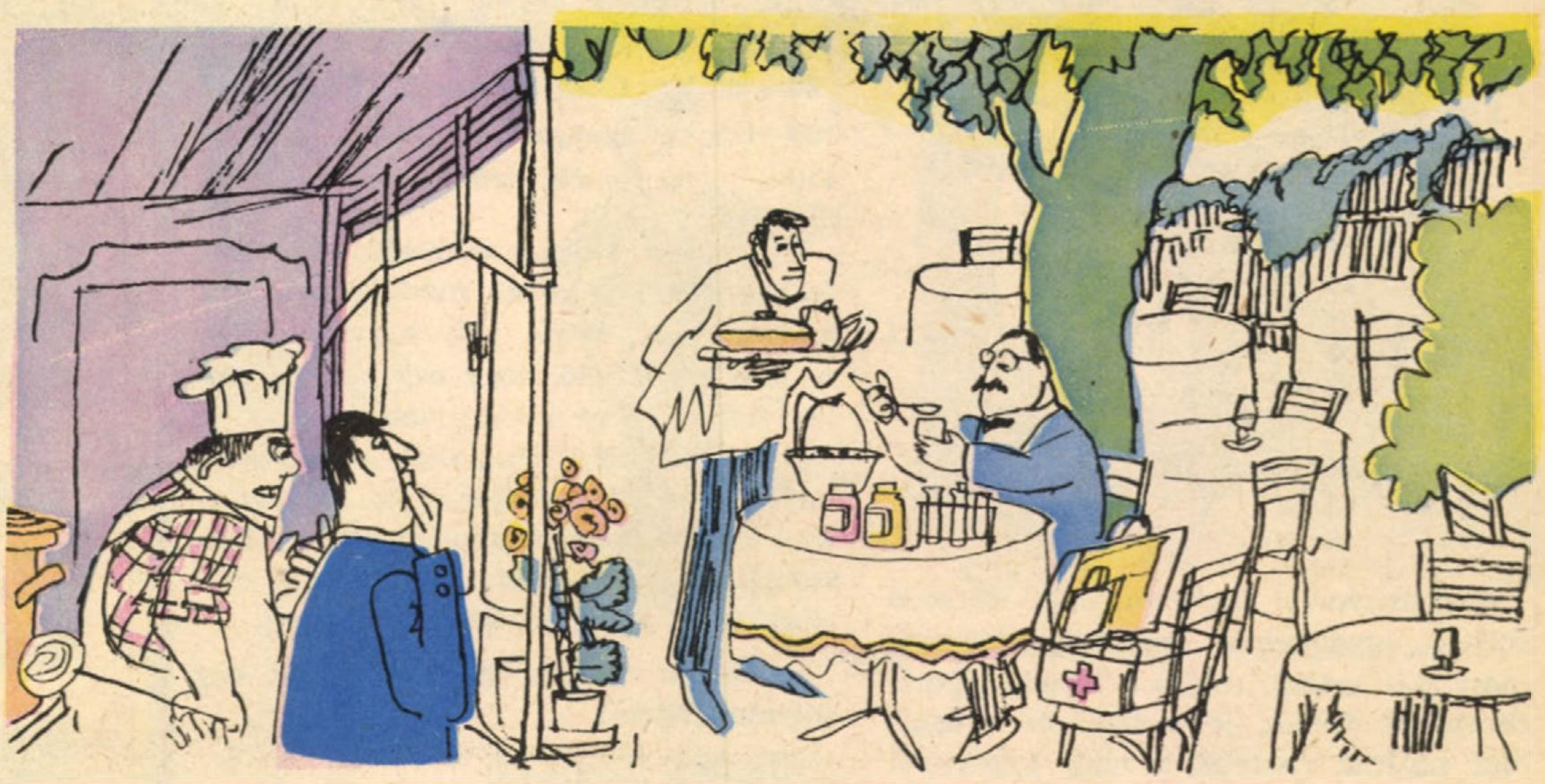
— Megkérdeztem — válaszolta kajánul. — Azt mondta, hogy mindig meghatja őt, ha valahol a szép, dallamos magyar szavakat hallgathatja és bár nem érti a nyelvünket, a magyar beszéd szomorkás csengése mindig nagy hatást gyakorol rá.

Szabó László

ZÖLD-VENDÉGLŐ

– Mi is jól kifogtuk! Betér az első vendég és ételmintákat gyűjt...

KÜLÖNÖS KLUB

A napokban egy különös klubba kaptam meghívót:

> JÖJJÖN EL A FIATALOK ÉS ÖREGEK KÖZÖS KLUBJÁBA. SZERETETTEL VÁRJUK.
>
> Klubvezetők:
> özv. Frejmovics Rezsőné
> ifj. Kiss Ferike

A szíves felkérésnek nem tudtam ellenállni, és elmentem ebbe a különös klubba. A tizenhat év körüli portás így üdvözölt:

— Szép jó estét kívánok! Szia, apafej!

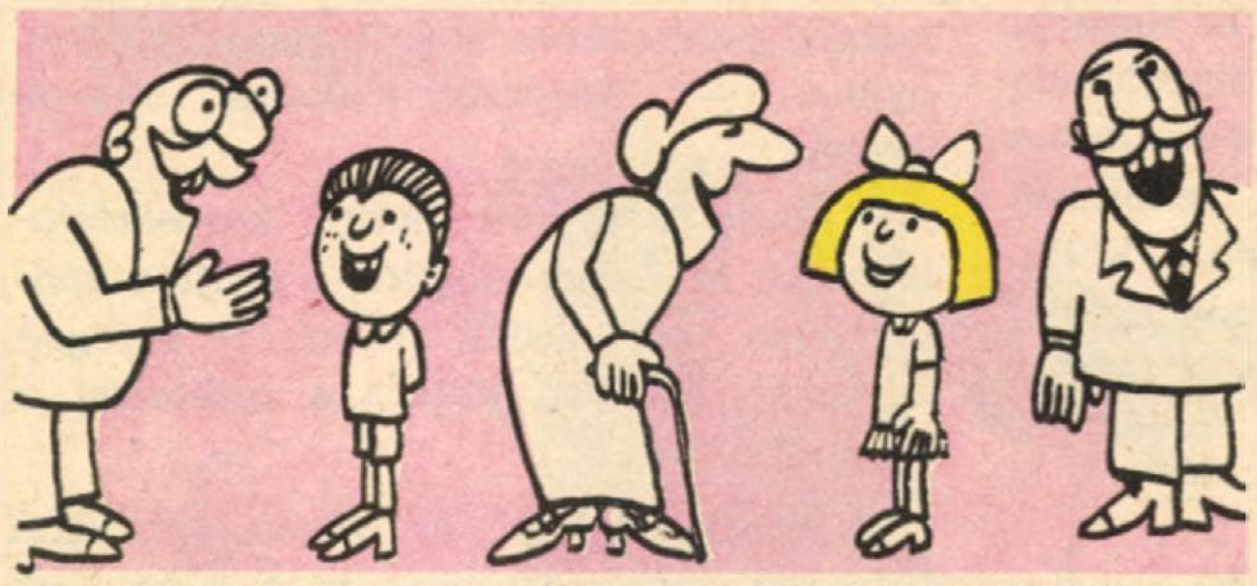
Bevezettek a barátságos hangulatú társalgóba. Régi, díszes faragású hintaszékek mellett ultramodern, lyukas fenekű foteleket láttam, amelyekben inkább lehetett állni, mint ülni. Az egyik falon egy nagybajúszú, első világháborús huszárönkéntes fotográfiája függött, a másik falon Tom Jones életnagyságú, farmer nadrágos fotója díszelgett. A büfében a jegelt Coca Cola mellett Salvus-vizet is árultak.

— Igazán örülök, hogy meglátogatott minket — tipegett elém egy kedves arcú, fehér hajú, hetven év körüli néni. — Özvegy Frejmovics Rezsőné vagyok, a klub egyik vezetője. Társelnököm, Ferike ma iskolába ment.

— Nem mondana néhány szót a klub céljairól?

— Célunk, hogy közelebb hozzuk egymáshoz az ifjúságot és az idősebb korosztályt. Hogy értsük, ismerjük egymás gondjait, örömeit, problémáit. Mi itt például a fiatalok tiszteletére neveljük az idősebbeket. A fiatalokat pedig arra: legyenek megfontoltak, de a korosabb nemzedéket tekintsék jó pajtásuknak, a szó nemes értelmében.

— Milyen foglalkozások, szakkörök vannak ebben a klubban? — kérdeztem kíváncsian özvegy Frejmovics Rezsőnét.

— Néhány ismeretterjesztő előadás címe: „Reumatikus bántalmak idős korban", „A magány", „Hogyan él a nyugdíjas?" Ezeket a felvilágosító előadásokat a fiatalok részére tartják a neves előadók. Az idősebbeknek „Viselkedés a tánciskolában", „Tinédzser szerelem", „Családalapítás" címmel tartanak klubesteket.

— Szórakozás?

— Hetente kétszer, az öregeknek, Beatles, Zeppelin felvételeket forgatunk, a fiatalok pedig a legszebb Király Ernő-lemezekben gyönyörködhetnek. Klubunk most harcol azért, hogy az Illés-koncertekre is érvényes legyen a nyugdíjas mozibérlet. A fiatalok pedig tanulóigazolvánnyal látogathassák Fall Leó, Millöcker operettjeit.

— Befejezésül még egy kérdés: kik lehetnek klubjuk tagjai?

— Szigorúan csak fiatalok és öregek. Esetleg középkorúak...

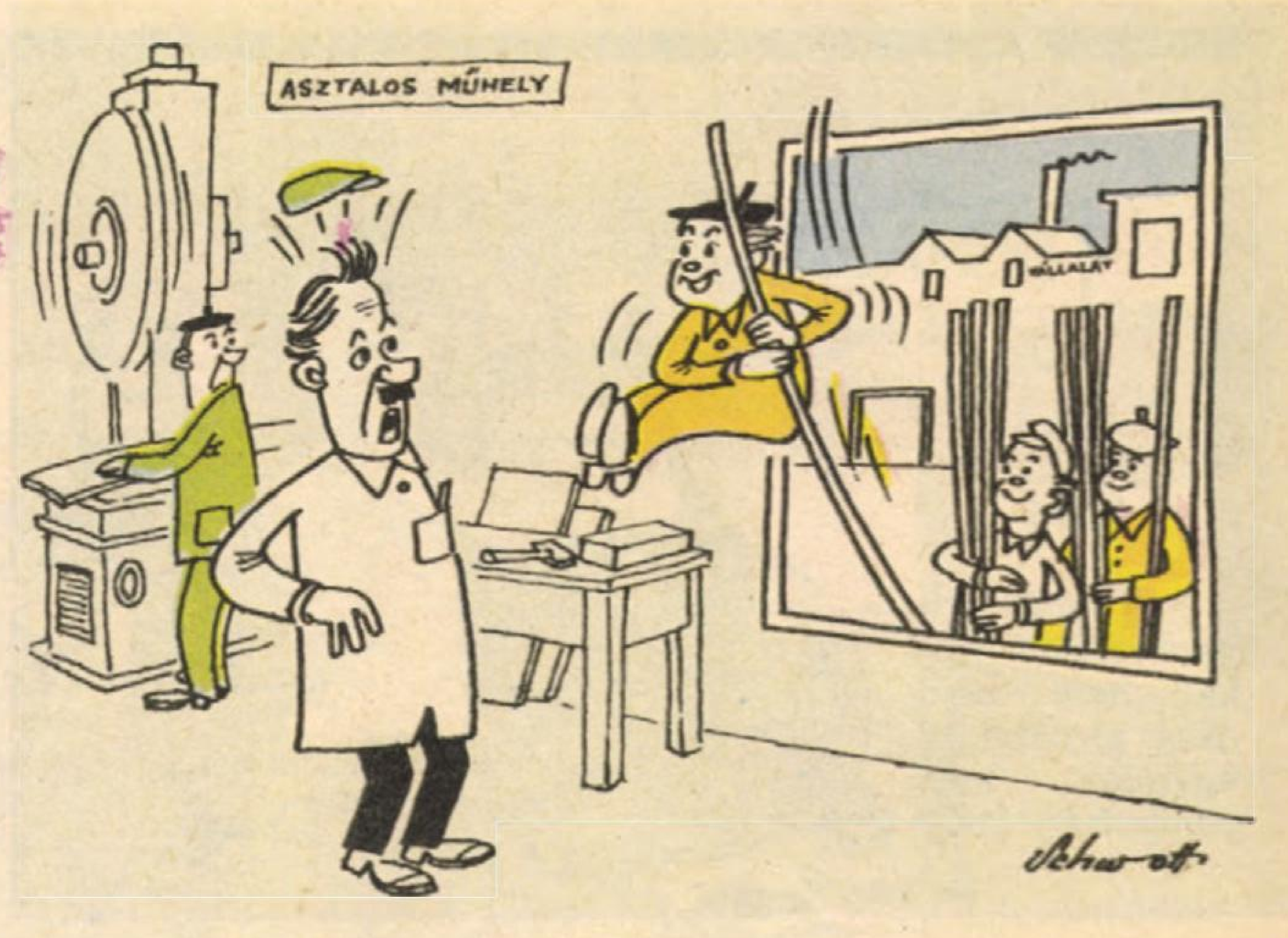
Galambos Szilveszter

VÁLÁS

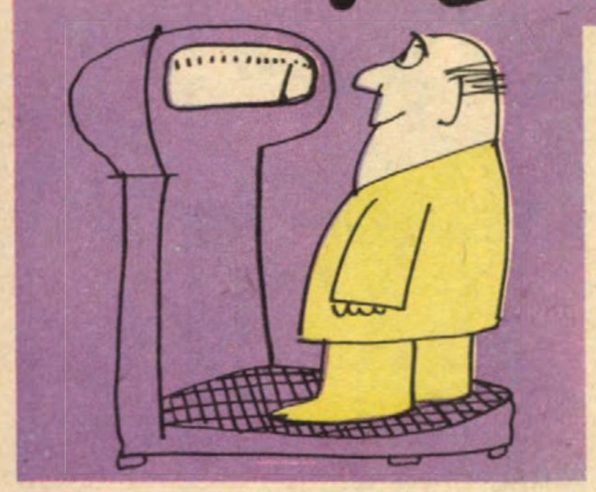
– Ja, és a rántottát zsíron kell sütni!

DIÁKOK NYÁRI MUNKÁN

– Művezető bácsi, meghoztuk az anyagot!...

SÚLYOS ÜGY

Rokonszenvvel figyelem, hogy micsoda súlyos egyéniségek mosolyognak ránk most már estéről estére a híradó riportfilmjeiről. Széles, jó kedélyt és nyugalmat sugárzó vonások, a nagy képernyőt is betöltő arcok. Tisztára úgy tűnik, hogy divattá vált a dupla toka és a gallérra omló tarkó.

Egy bizonyos pontig nem találok kivetni valót a dologban. Sőt, dicséretes törekvésnek tartom, hogy mindenki a legteljesebb mértékig igyekszik betölteni a székét, amelyhez jó munkája és tudása alapján jutott. Hogy aztán a munkaidő végeztével valaki esetleg csak csizmahúzó segítségével tudja elhagyni a szóban forgó széket, az harmadrangú kérdés, amely senkire sem tartozik. Ez a felismerés a mellékállások létjogosultságát is igazolja. Hogyne, egy nyereggel is lehet két lovat ülni. Persze nem mindegy, hogy mekkora az a nyereg.

Mindez a kádermunka jövendő módszereit is meghatározhatja. Eljöhet az idő, amikor a rátermettségen és a tudáson kívül a jelölt testsúlyát is figyelembe veszik az előléptetésnél s a nehézatlétika mintájára az egyes posztok betöltését bizonyos súlyhatárok eléréséhez kötik. Sokéves tapasztalataimra támaszkodva összeállítottam egy kis táblázatot, amely további tárgyalások alapját képezheti. Íme:

0—60 kg; hivatalsegéd, írnok, postabontó.
61—65 kg; iktató, lerakó, raktárnok.
66—70 kg; anyakönyvelő, segédtitkár.
71—75 kg; csoportvezető, aláírási jog nélkül, de kávéfőzői hatáskörrel.
76—85 kg; osztályvezető tanácskozási joggal.
86— 95 kg; főosztályvezető, főkönyvelő.
96—115 kg; igazgató, instruktor, revizor.
116— kg; elnök, trösztvezető.

Ily módon, szorgos edzések árán bárki felerősödhet beosztott mérlegképesből a kereskedelmi főnök súlycsoportjába, de az is elképzelhető, hogy egy hanyag ember fittyet hány a kalóriatáblázatnak és részlegvezetőből lefogyaszt az egyszerű anyagbeszerzők kategóriájába. A hatásköri határsértéseket minden esetre kiküszöböli ez a módszer. Mindenfajta vita elintézhető egyetlen kézlegyintéssel:

— Ugyan kérem, nem vagyunk egy súlycsoportban!

És pássz!

— Nézze Házsongárdi kartárs — mondja majd a személyzetis —, régóta figyeljük az ön munkáját. Tanul, iparkodik, képezi magát, a jövő embere lehetne nálunk. De az isten szerelmére, miért nem fogyaszt több szénhidrátot? Ilyen fonnyadt fejjel akar megjelenni a képernyőn? Hogy ország-világ rajtunk szánakozzék: csak ilyen nyamvadt illetékesekre futja? Zsír, liszt, kenyér, krumpli Házsongárdikám! Liszt, zsír, kenyér, krumpli. Körömpörkölt, borjúláb, babgulyás... ez a felemelkedés útja, kartársam!

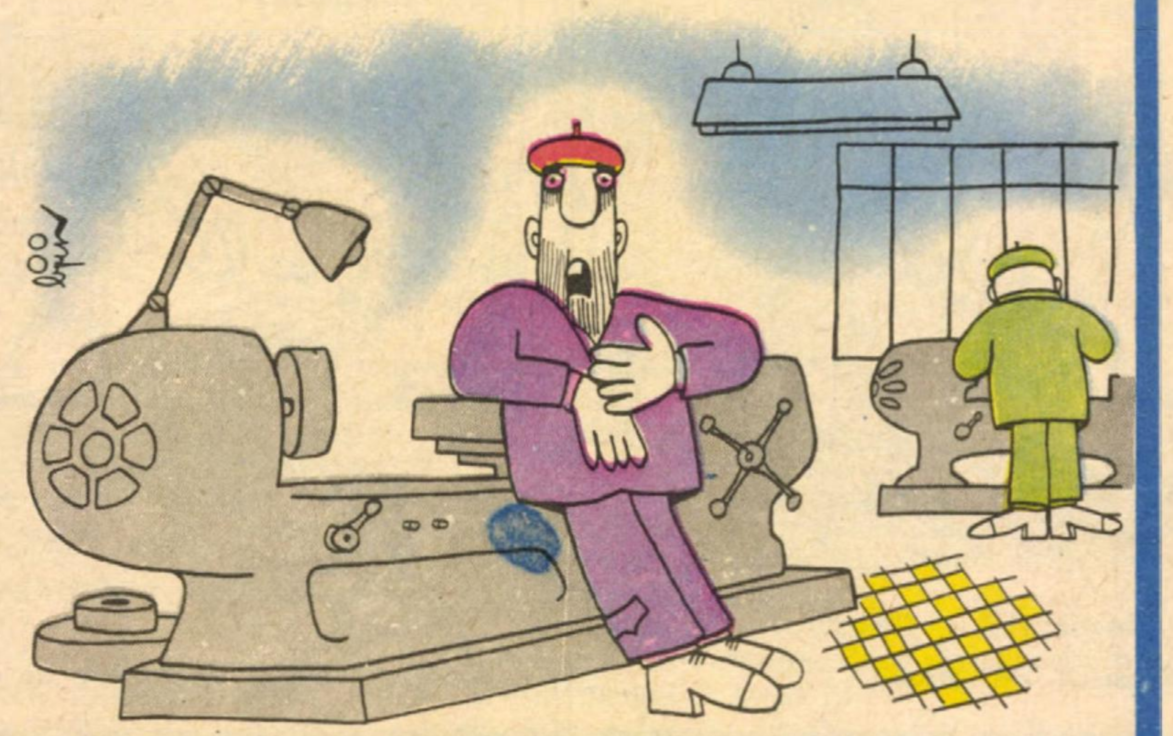
A gondos szülő természetesen az első pillanattól fogva alkalmazkodik az új körülményekhez.

— Nem akarok főosztályvezető lenni — bömböl majd Pistike, tejszínhabos kakaót permetezve a szélrózsa több irányába. — Karosszérialakatos akarok lenni!

— Majd adok én neked karosszérialakatost, átkozott kölyök! — ordít a kedves papa. — Gyerünk anyjuk, te befogod az orrát, én meg töltöm a tejberizst a pampullájába.

Nyugodt lélekkel és vézna termettel figyelem mindezt, mert már nincsenek ambícióim. Csak éppen szeretném helyére tenni a mázsákat. Hogy egy tehetséges ember felfelé ívelő pályája során meghízik, az nem tragédia. De, hogy menynyire nagy fej valaki, az mégsem pusztán azon múlik, hogy milyen nagy a feje.

Peterdi Pál

AGGODALOM

– Valami baj van velem? Már két hete nem akar elcsábítani egyetlen más munkahely sem!

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit tennének a tiszta Budapestért?

Mészáros András:

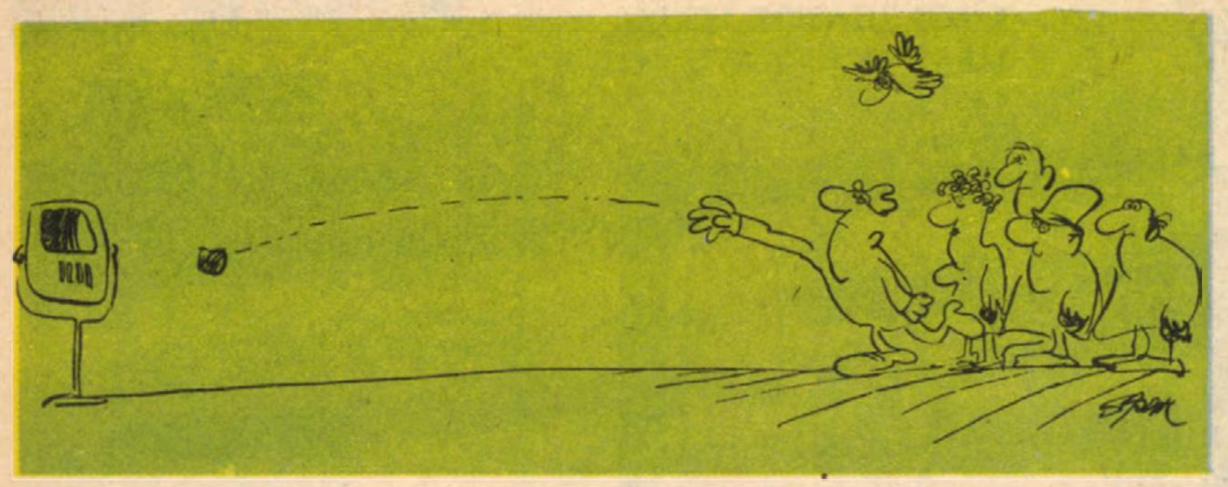
– Csak ezt a kocsitípust engedném az utcára.

Takács Imre:

– Üvegbura alá helyezném a borítékos sorsjegy árusítást...

Sajdik Ferenc:

– Kötelezővé tenném a célbadobás oktatását.

Brenner György:

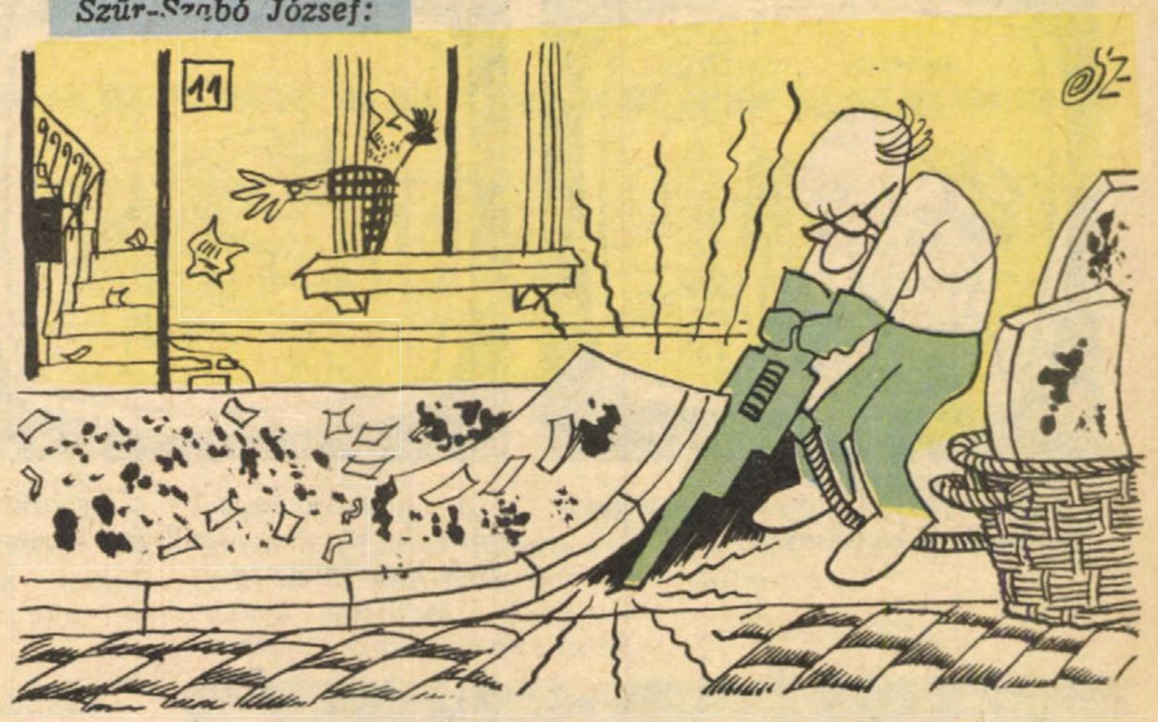
– Protekció nélkül árusítanám a cirokseprőket.

Fülöp György:

– A járdák seprésére divatba hoznám az abszolút maxit.

Szűr-Szabó József:

– Beadnám a Patyolathoz a járdákat!...

Tót Gyula:

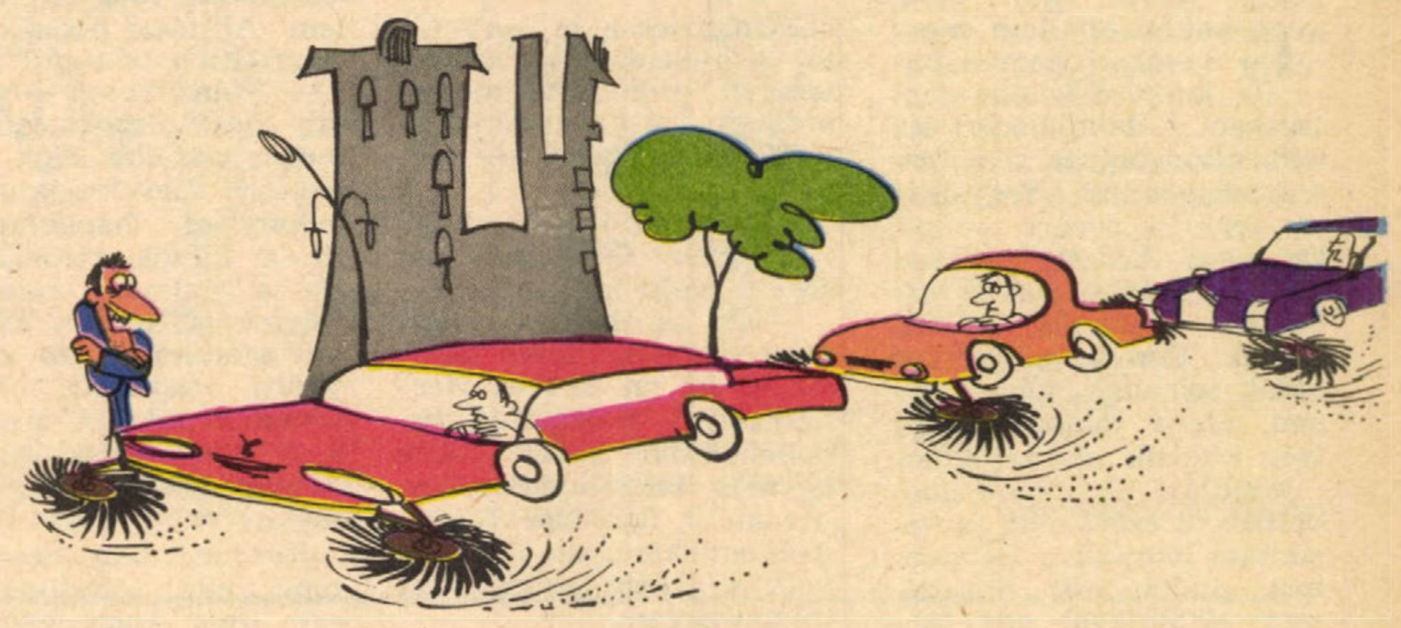
– A legképtelenebb dolgot. Abbahagynám a szemetelést.

Lehoczky István:

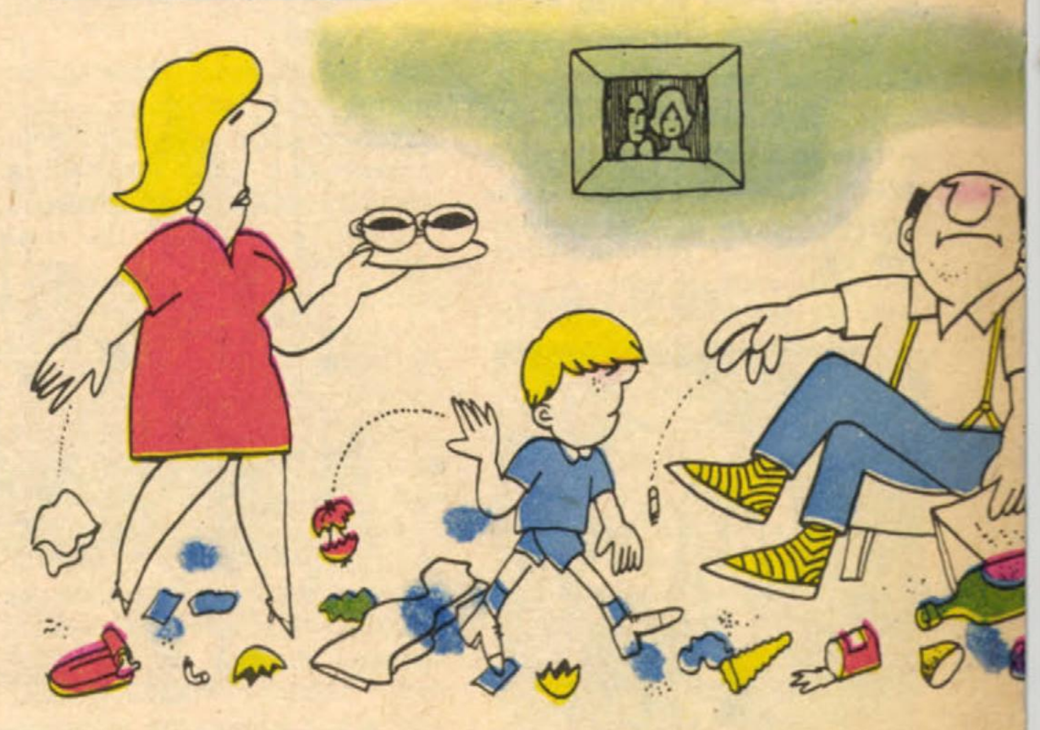
– Robbanófejjel látnám el a banánt.

Barát József:

– Kötelezővé tenném, hogy minden gépkocsira seprőberendezést szereljenek fel.

Balázs-Piri Balázs:

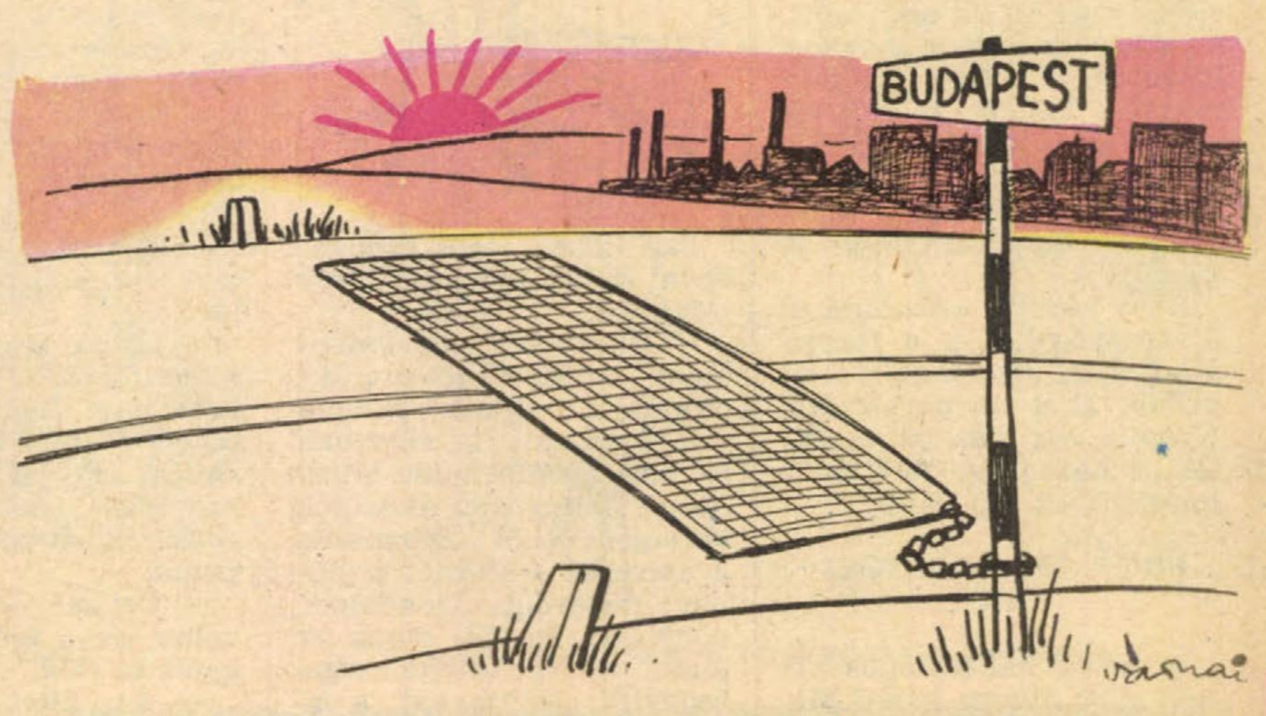
– Bevezetném a „Szemetelj otthon” mozgalmat.

Vasvári Anna:

– Röpcédulákat szórnék szét a szemetelés ellen...

Várnai György:

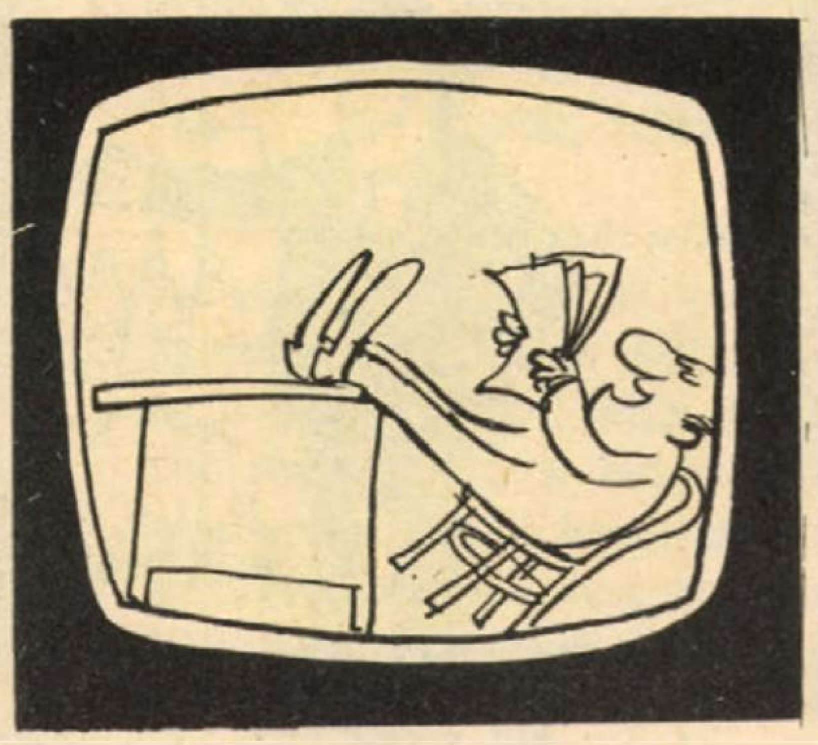
– Lábtörlőket helyeznék el Budapest határán.

15 éves a tévé-híradó

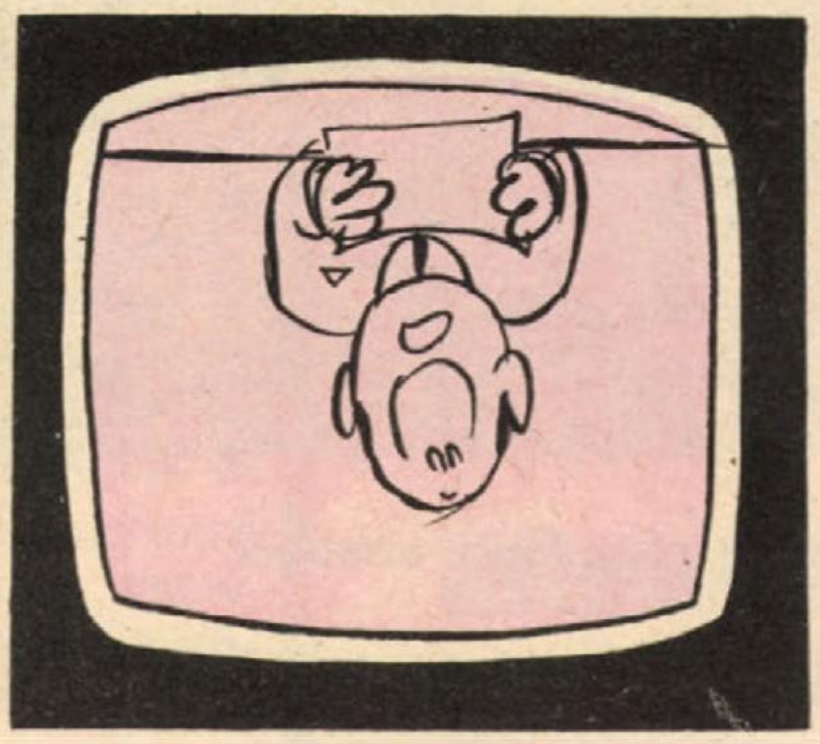
NÉHÁNY JÓ TANÁCS A GRATULÁCIÓK MELLÉ, A KÖVETKEZŐ TIZENÖT ÉVRE

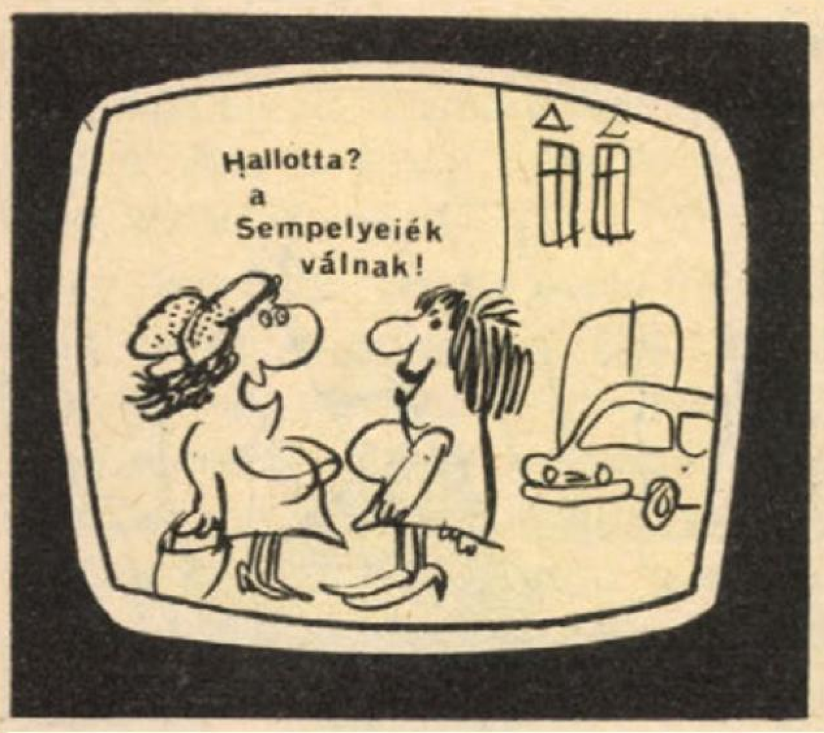
Adhatnak több repülőtéri riportot is, ha valóban érdekes személy érkezik.

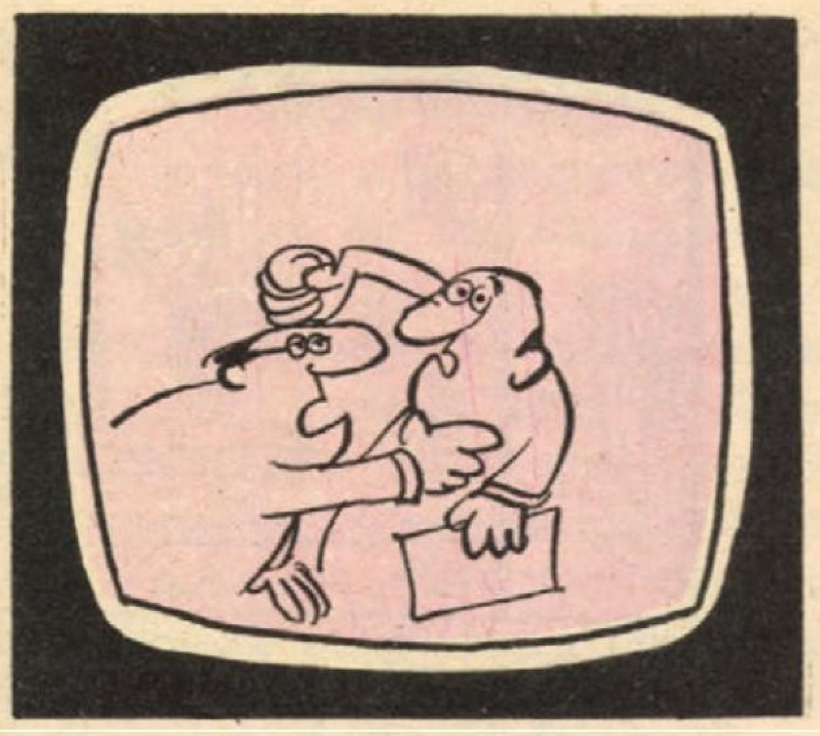
A híreket lehetne fesztelenebbül felolvasni.

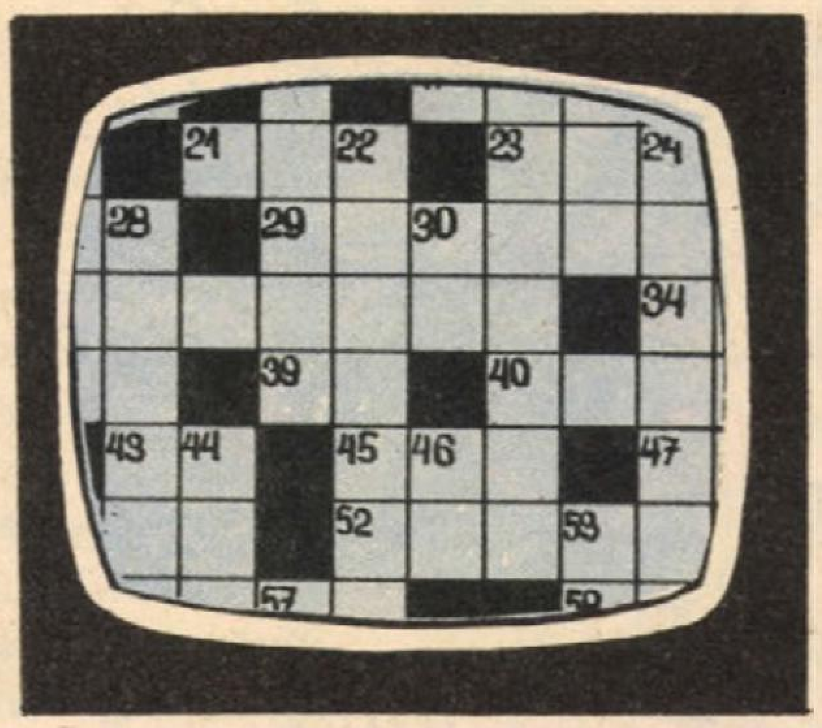
Az operatőrök tegyék érdekesebbé a hosszú kommentárokat.

Több helyszíni tudósítást a mindenkit érdeklő kérdésekről.

A meteorológusok a stúdióban döntsék el, hogy milyen legyen a jövő heti időjárás.

A híradó, a tévé napilapja, közölhetne keresztrejtvényeket is.

Antialkoholista rímek

SZOMORÚ VENDÉG

Bánata volt s kedvelte a
kecskeméti barackot;
lelkibatyút bontott és egy
barackkal telt palackot...

SZÍNVÁLTOZÁS

Bendőjébe korlátlanul
töltött abszint
miatt arca percek alatt
öltött drapp színt...

CSENDÉLET A CSEHÓBAN

A pultnál egy óriás áll,
akit épp egy törpe heccel,
addig amíg le nem üti
kéthónapos sörpereccel...

ALKOHOLISTA

Bambán bámul poharába
s közben bárgyún fütyürész',
a sok szesztől elzsibbadt már
fejében a mütyür ész...

Sz. Gy.

Hasznos élőlény

Gyakran hallom mostanában, hogy a Balaton élővilága lassacskán átalakul, mert az ember megbolygatta a természet rendjét. Vegyszerrel írtja a rovart — mit egyen a madár? Nádast csapol: nincsen lárva, szitakötő — éhenhal a halivadék. Furcsa, növényevő halak jelennek meg a színen, algák tömege gomolyog különös alakzatokban.

Mindjárt ilyesfélére gondoltam, s ezért nem is vágódtam hanyatt a Balatonban, midőn esti fürdőzésem alkalmával egy fantasztikus jószág emelkedett ki a vízből, alig kőhajításnyira tőlem. Víziló nagyságú hal volt, békálábakon, hasát páncélos pikkely borította. A szörny vidám prüszköléssel cammogott ki a partra, s ekkor lepődtem meg igazán: ugyanis valaki fütyült a parton! Kétségtelenül a szörnyet hívta magához, apró füttyentésekkel, ahogyan a kutyáját hívja a gazdája.

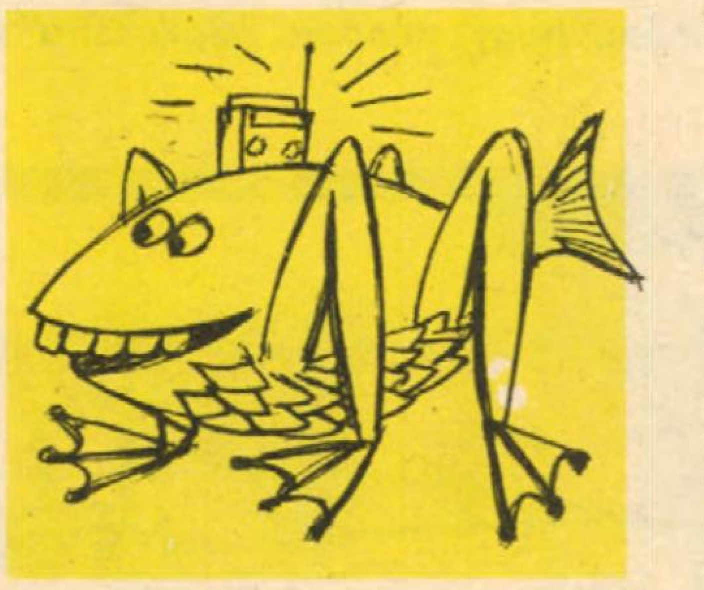
Nem tudtam ellenállni a kíváncsiságnak, s a furcsa állat után kigyalogoltam a vízből, ahol az partot ért. Nyomai egy házhoz vezettek, a házon egy névtáblát találtam, ez állt rajta:

PROF. DR. ABSTÓSZ LEÓ

A neves hal-biológus ajtaja előtt álltam tehát! Miközben tanakodtam, hogy becsöngessek-e, a kert felől megjelent maga a professzor, mindjárt megismertem, mert tiszteletreméltó szakálla volt és tornacipőt viselt.

Elmondtam neki, hogy mit láttam. Ő beljebb tessékelt, majd így szólt:

— Ön az első, aki tudomást szerzett, illetve találkozott az én kedves Herminemmel. Bejegyzett, tudományosan ismert neve ugyanis még nincsen, én hívom őt így, első feleségem emlékére, aki Hermina volt, s nekem legkitűnőbb munkatársam.

Egy pohár jeges limonádéval kínált meg, majd így folytatta:

— Bizonyára nem sokat mond önnek, ha felsorolom, hányfajta állat előnyös tulajdonságát igyekeztünk az én Herminemnél létrehozni, s hányfajta ős-szülők keresztezéséből származik, a cserepes teknőstől a búbos dögevőig. Gondolom, hogy önt inkább maga az állat, és a tu'ajdonságai érdeklik. Jöjjön hát, s ismerkedjék meg vele.

Hermin — a professzor füttyjelére — fürgén jött elénk, szeme vidáman csillogott, doromboló hangja csöndes hullámverésre emlékeztetett. Meg is említettem Abstósz Leónak, aki elégedetten bólintott rá.

— Szándékosan — mondta. — A hullámverés a legmegnyugtatóbb zene a pihenésre vágyakozóknak. És mennyivel hangulatosabb itt a tücsök cirpelésénél! Én a Balaton szerelmese vagyok, s Hermin a Balaton szerelmeseinek szolgálatára született! Csupa olyasmit tud, ami a balatoniak számára hasznos. Nézze csak például, mit csinál Hermin?

Hermin. míg beszélgettünk, egy kólásüveget és egy üres konzervesdobozt görgetett nagy igyekezettel a part felé.

— Az én Herminem, vagy nevezzük tudományosabban Anurosaurus Maculatá-nak — e néven fogom az állattanba javasolni őt —, fészkét mindenféle szemétből állítja össze. Gyakran költ, s így a partot teljesen megtisztítja a szétdobált dobozoktól, üvegektől.

— Pompás! — kiáltottam. — Aranyos, okos állat!

— Hasát a páncélos varánusztól örökölte — folytatta a professzor —, és a sekély vízben tompára csiszolja az éles köveket, a kagylókat, melyek oly sok ember lábát sebzik fel naponta.

— Óriási! — lelkesedtem volna, de a tudós nem hagyott rá időt:

— Az állat kopoltyúja vízszűrő-hatású — ismertette —, tápláléka az elhullott és partra vetett hal. Amerre csemegézik, ott kristálytiszta a víz.

— Gyere ide, Hermin — mondtam —, hadd csókolom meg azt a kedves fejedet.

— Nyugodtan — mondta a professzor. Sőt, dörzsölje magát hozzá. Hermin olajos bőre a legfinomabb napolajat termeli ki magából. A lélegzete pedig szú-

nyogriasztó hatású, ha este, egy kertmoziban maga mellé ülteti, egyetlen szúnyog sem fog a közelébe repülni. És még nem mondtam el róla, hogy milyen okos. Az eszét egy delfin-nagyszülőtől örökölte, ezáltal játékos és gyermekszerető. Órák hosszat képes a vízben ellabdázni a gyerekekkel, amikor a szülők már lefeküdnének a hűvös szobában. Viharban a hátán viszi ki a tutajokat a partra, sőt komp-forgalmat is lebonyolít. Esős, hűvös időben szórakoztató játékokat rendez a part közelében, a hátára vitorlát lehet szerelni, vízisít húz, sőt oktat is.

A professzor most fütyentett Herminnek, s mikor az odasietett, egy táskarádiót helyezett az állat hátára. Csaknem felkiáltottam a csodálkozástól: a rádió megszólalt Hermin hátán.

— Tudja — mondta a professzor —, a Balatonon gyakran van vihar, olyankor gyakori az áramszünet. Hermin az elektromos rájától is örökölt egyet-mást. Rádiót, kisebb asztali lámpát vagy kávéfőzőt rá lehet kapcsolni. És még ezt sem mutattam!

Abstósz Leó lehajolt és felvett valamit a földről: mintha egy csillogó aranypénz lett volna.

— Négyszer vedlik évente, mint a tojáskígyó — magyarázta. A halpénz, amit Hermin levedlik, beváltható. És egy egyszerű injekcióval befolyásolni lehet, hogy mindig a legkonvertibilisebb halpénzt hozza forgalomba. A balatoni árak mellett megérthetik, mit jelent ez a kispénzű nyaralóknak.

— Nem tudok magamhoz térni — mondtam őszintén, mikor búcsút vettem a professzortól és Hermintől. — De mikor lesz már teli a Balaton ezekkel az aranyos, okos Herminekkel?

A professzornak most futott először át némi felhő a homlokán. Szomorkásan mondta:

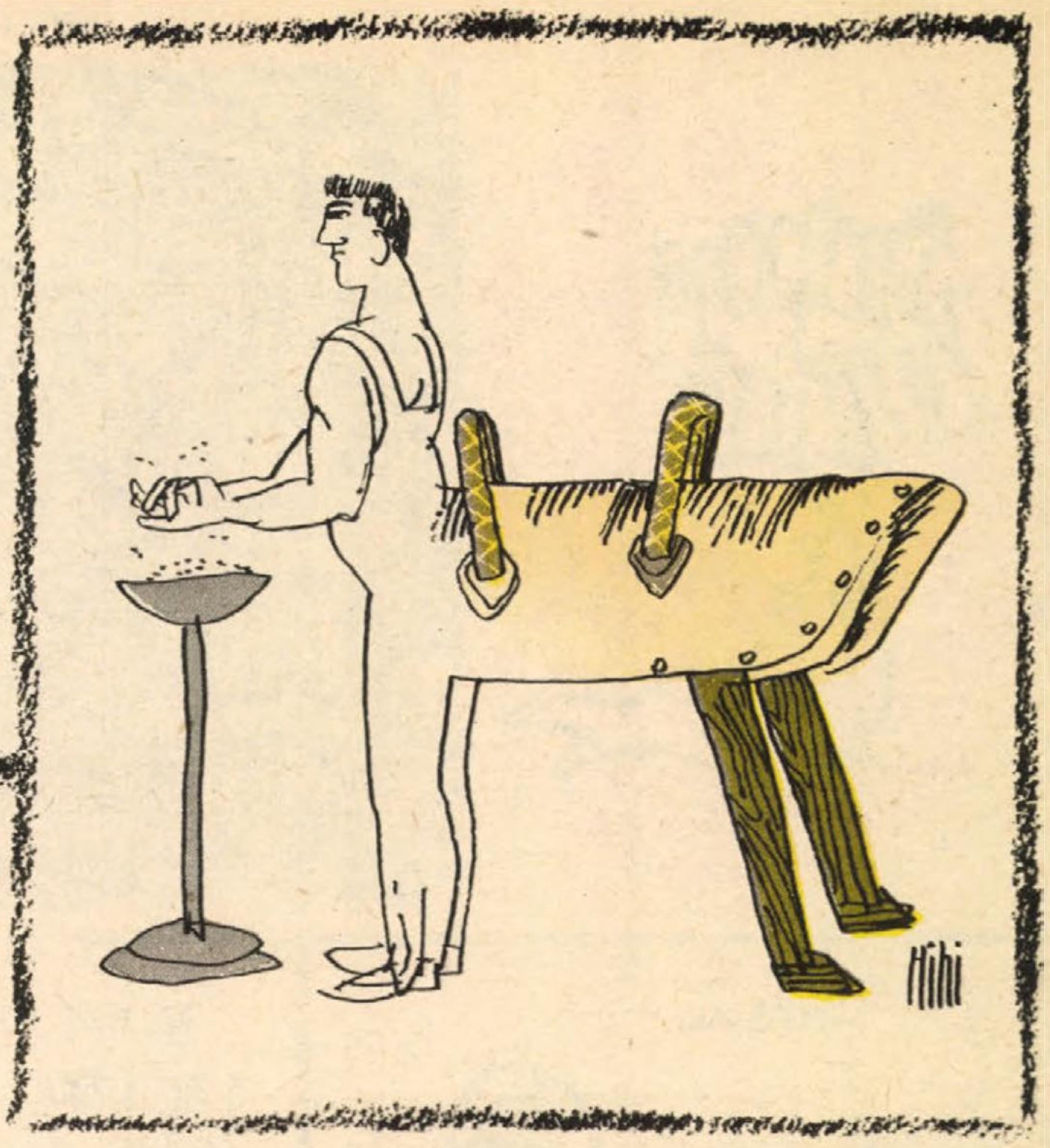
— Ki tudja? Hermin, mint látja, egyetlen példány. Prototípus. S mire egy prototípus nálunk eljut oda, hogy gyártani kezdik!...

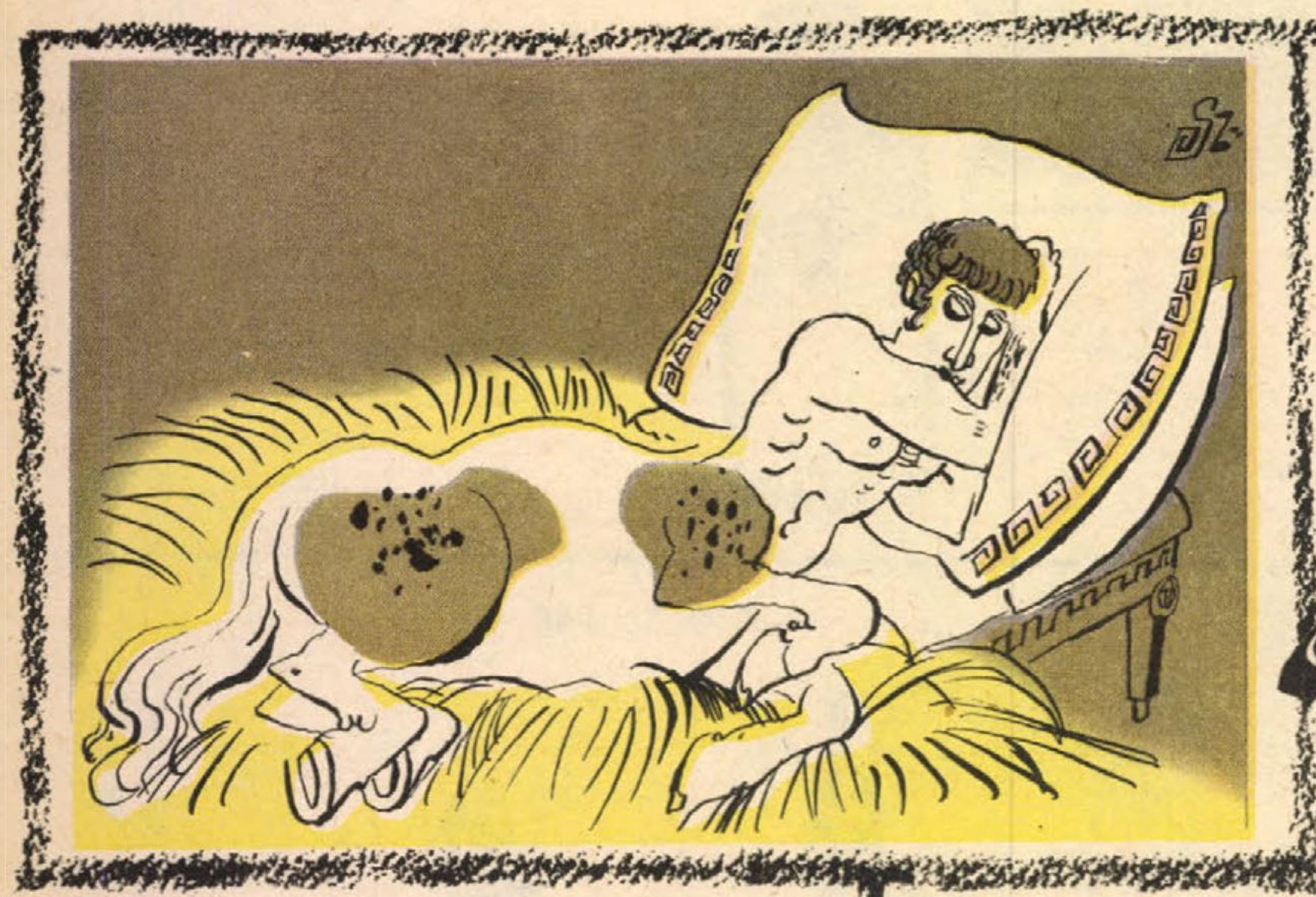
Somogyi Pál

Kentaur

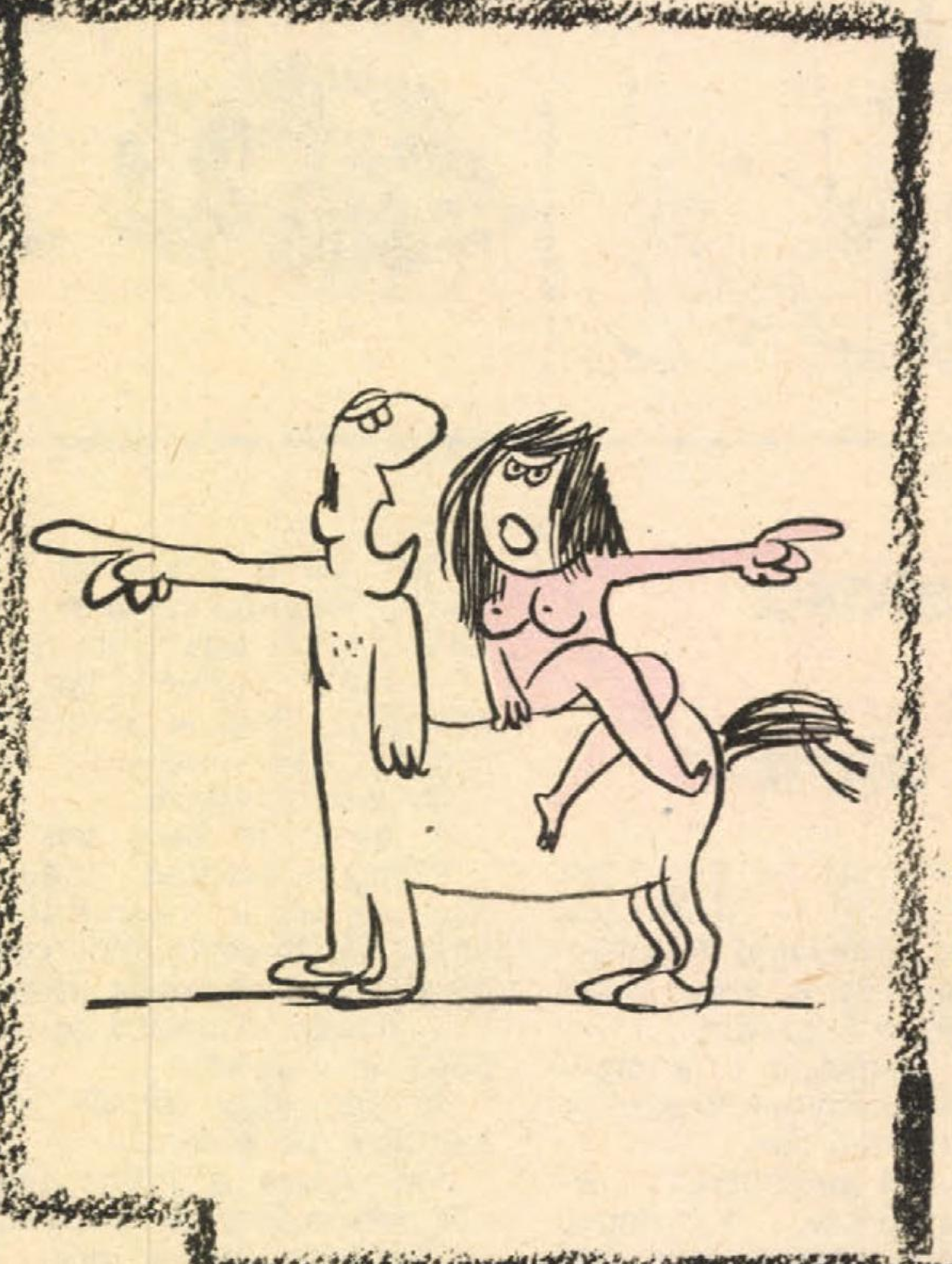
FÜLÖP, HEGEDÜS, SZŰR-SZABÓ, DALLOS, SAJDIK, TÓT, BALÁZS-PIRI, BRENNER

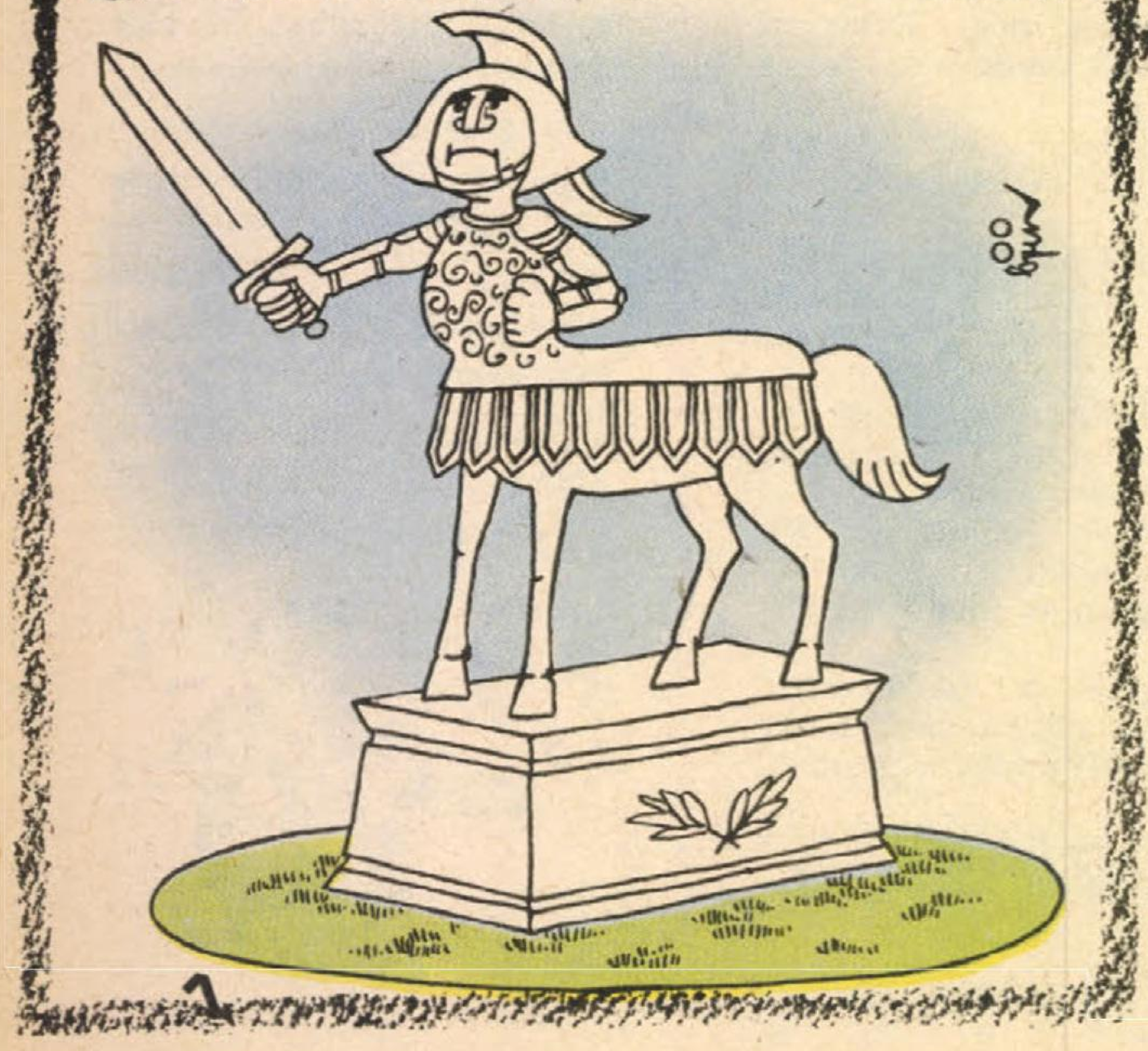

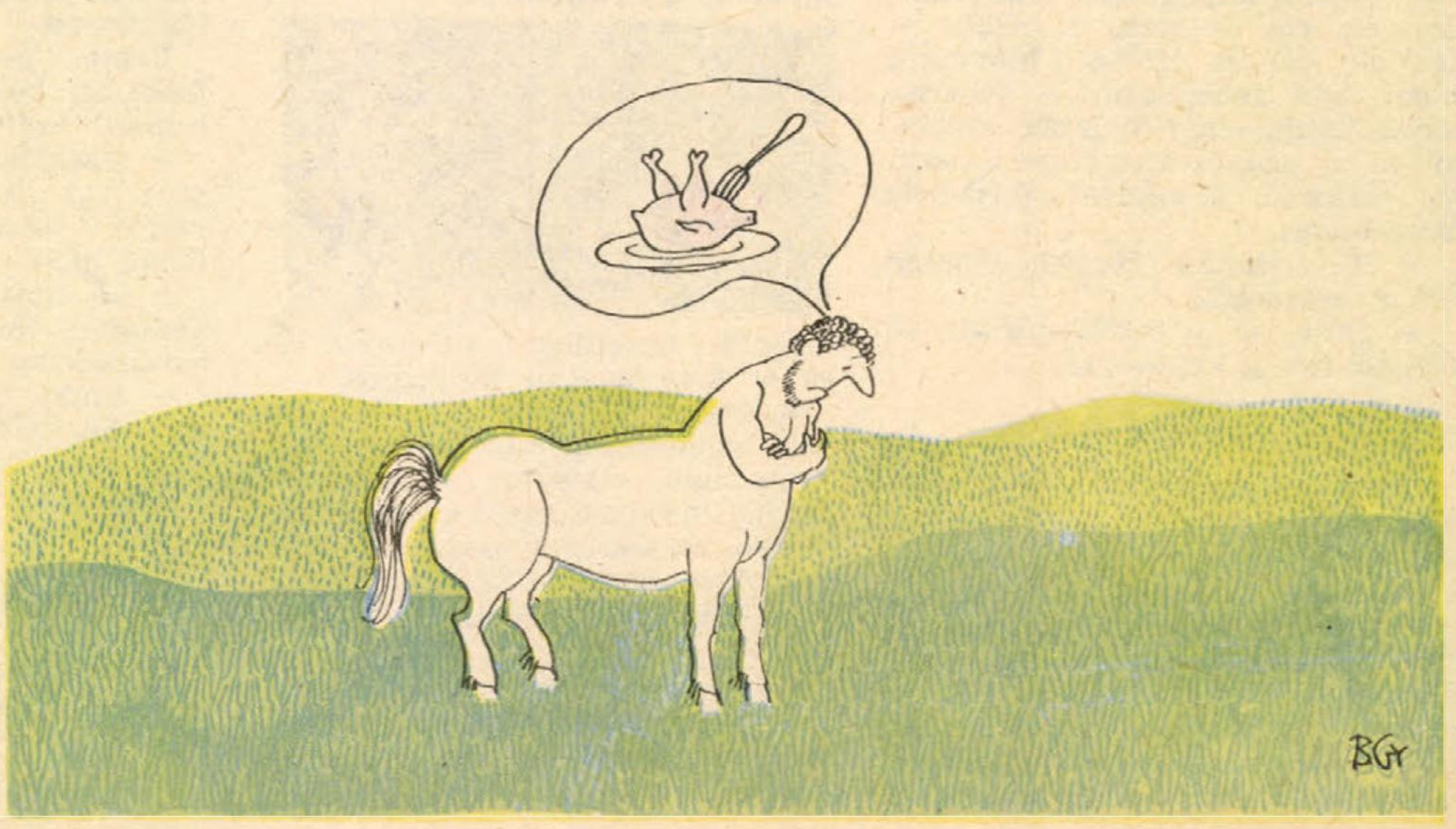

ÖRÖM A HÁZNÁL

— Beteg a férjem, de hálistennek minden érdekli...

(„Eulenspiegel", Berlin)

A PALACK ÉS A SZELLEMEI

(„Krokodil", Moszkva)

JELZŐTÁBLA

(„Eulenspiegel", Berlin)

AZ ÉLET ISKOLÁJA

(„Ici Paris")

HORGOLÁSI LÁZ

(„Dikobraz", Prága)

Egy riport agitatív hatása
avagy
nyári idill a lombok alatt

A képernyőn feltornyosul a riporter és komor közvetlenséggel kérdez.

A riportalany rezignáltan válaszol:

— Igen! Sajnos! Valóság! Tény! Fővárosunkban ijesztő mértékben fogynak a közvilágítást szolgáló eszközök.

A fogyasztók a huligánok!

Különösen nyári esték csendje űzi, vonzza, hajtja őket, hogy minden ok, cél és értelem nélkül — (az ok, cél és értelem hiányáról lehet őket felismerni) — leverik, lecsúzlizzák, leparittyázzák, kibelezik az oly sok és szép fényt árasztó és fárasztó munkával felszerelt lámpáinkat.

— Mi a teendő? Hogyan lehetne ezt meggátolni?!

— Társadalmi összefogással! — Nyilatkozik a képernyő.

✦

Mindig szerettem az eredeti ötleteket, máris döntöttem. Társadalmilag összefogom magam és gátolok, ahol csak lehet!

Az alkalom hamar jelenkezett!

Szelíd, csendes nyári estén mendegélek át egy parkon, úgy hazafelé. A csillagok milliárdja ragyog fenn és lenn hat huligán. Azonnal felismertem őket, mivel ok, cél és értelem nélkül — az ősi fegyverek primitív eszközeivel — (pattintott kő, parittya, minihusáng) hallatlanul szakszerűen és eredményesen borították sötétbe a parkot.

A művelet megkapó csörömpöléssel és az eredménynek megfelelő tetszésnyilvánítással járt.

Szemem okosan megvillant! Társadalmilag alaposan összefogva magam, melléjük léptem és tisztes távolból így szóltam:

— Mit csináltok ti itt — ok, cél és értelem nélküli huligánok.

A fény a nép vagyona! Hát illik ez a hejehujaság?! Láthatóan megszeppentek. Lassan leeresztették ősi fegyvereiket, majd az egyik felmérve társadalmi összefogásomat, hüppögve dadogni kezdett.

— Mész ám a sunyiba, te vén hülye!

Körülnéztem. Senki sem volt mellettem a társadalomból, így gondoltam, hogy ez csakis nekem szólhat.

Nem sértődtem meg! Egy társadalmi összefogás nem sértődhet meg. Lelkes agitációba kezdtem:

— Fiúk! Srácok! Apafejek! Bámuljatok bele a lelketekbe! Hát szabad ilyet csinálni? Huncutok! Es toppantottam.

A hatás leírható volt!

Röhögni kezdtek. Mind a hatan, Egy se tudta visszafojtani. És e bájos éji harmóniából egyszercsak kivált egy közönyös válasz:

— Korpa! Suvaszd az ürge billegőjét a vacakra!

Jó jel! Úgy látszik sikerült a lelkükre beszélnem.

Ám ebben a pillanatban fejem környékén tompán koppant valami és ámulva láttam, hogy kalapom fenn libeg Edison meggyalázott találmányán.

Remek produkció volt! (Bravó fiúk! Így kell ezt! Akkor nem lesz semmi baj!!)

A második gól az orromról pattant az ámulattól fedezetlenül hagyott tátott számba. (Nagy védelmi hiba volt!)

A kő eltávolítása után kissé rekedten — (biztos a párás levegőtől) határozottan reklamáltam:

— Fiúk! Srácok! Apafejek! Ha nem hagyjátok abba, én olyat teszek, hogy magam is megbánom!!!

Megbántam!

Egyébként az orvos azt mondta, hogy az operáció után legalább két hónapig ki se nyithatom a számat.

Értem!

Tehát két hónapra kicsúzliz a társadalmi összefogásból! Vén huligán!

Pásztor János

FOGYASZTÓ TÁRSADALOM...

Kínos jelenetnek lehettek tanúi az amerikai Egyesült Gyógyszer- és Vegyipari Társaság New York-i közgyűlésének résztvevői. Váratlanul megjelent ugyanis egy jól megtermett hölgy, Liz Carpenter kisasszony (egyébként Johnson, volt elnök feleségének titkárnője), s a nagy nyilvánosság előtt a következőket mondta:

— Biztosíthatom önöket, hogy évekig lelkiismeretesen szedtem az önök fogyasztó piruláit. És most itt állok önök előtt, mint egy két lábon járó balsiker.

(Esetleg egy hatásos hizlaló szer elindítója. Ne féltsük a kereskedelmet!)

TÜCSÖK és BOGÁR

Nemrégiben kicserélték Szécsénke község névtábláit, ami jó dolog. Az új táblákon azonban megtoldották a község nevét egy ipszilonnal, ami már kevésbé jó dolog. A szécsénkeiek most kérik az eredeti állapot visszaállítását. A szécsénykeiek véleményét nem ismerjük. Ilyenek ugyanis nincsenek.

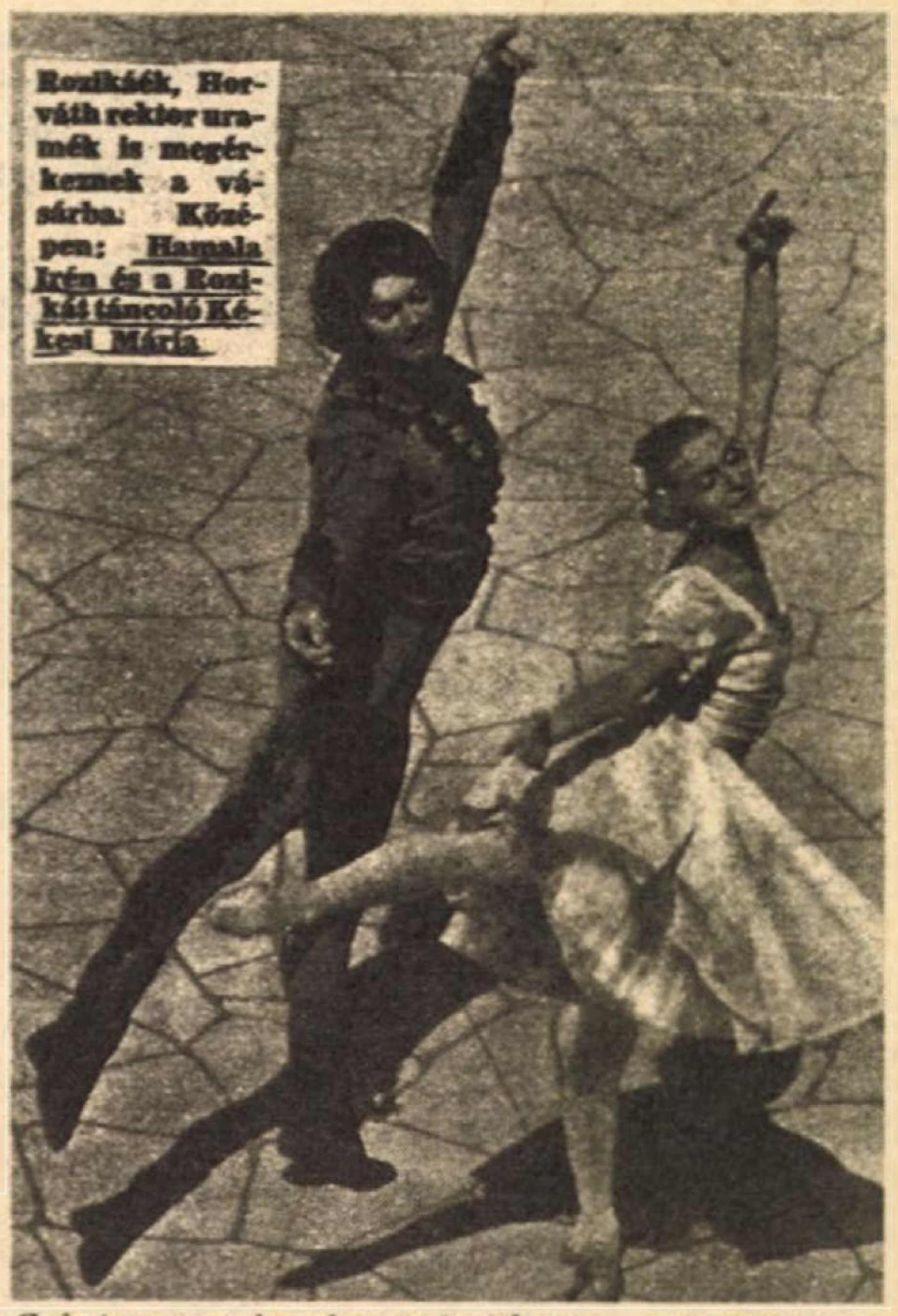
(Gyurcs György szécsénkei olvasónk felvételei)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

— *A szocialista brigád az a közösség, amely a rendes emberből szocialista embert nevel* — mondotta *Hódor Miklós* azon a beszélgetésen, amelyen azt kutattuk, hogy a III-as üzemegység egyik szocialista brigádjánál hogyan ~o tartalmat a hármas jel-

A pedagógia diadala. De mi lehet a következő lépés?

(A Taxi c. lapból ollózta Massák István)

Szinte nem is akarunk hinni a szemünknek.

A Film, Színház, Muzsika c. lapból ollózta több száz olvasónk)

Hát ez meg micsoda? A Tücsök és bogár e heti betűrejtvényének megfejtése: a Tip-Top Munkaruha Szaküzlet hirdetőtáblája a Körút és a Baross utca sarkán. De hová lett a másik fele?

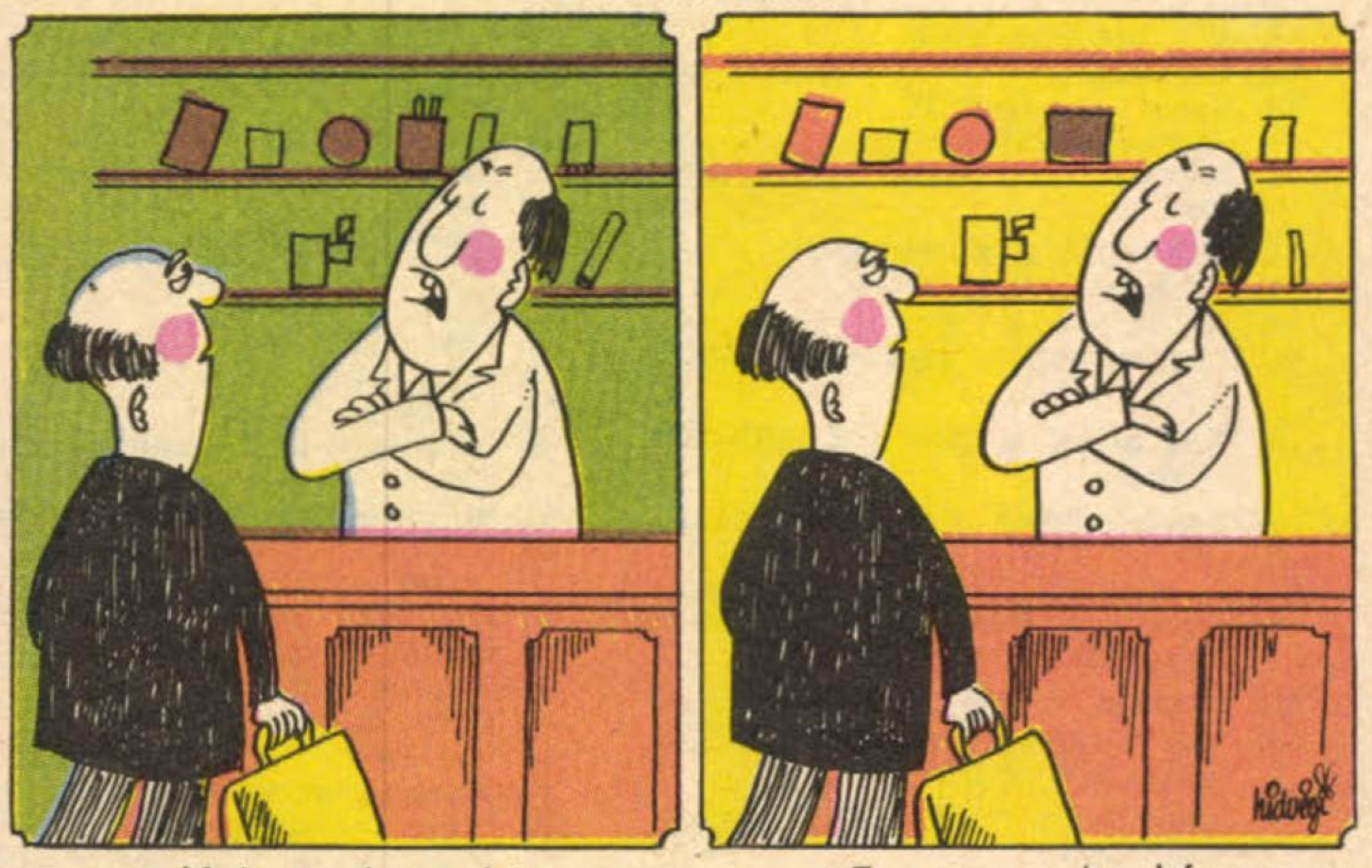
(Batta Alfréd felvétele)

Vérmező mellett másfél éves kislány és születendő kisfiú mellé gondozót keresek. — Tel.

Ez aztán a családtervezés!

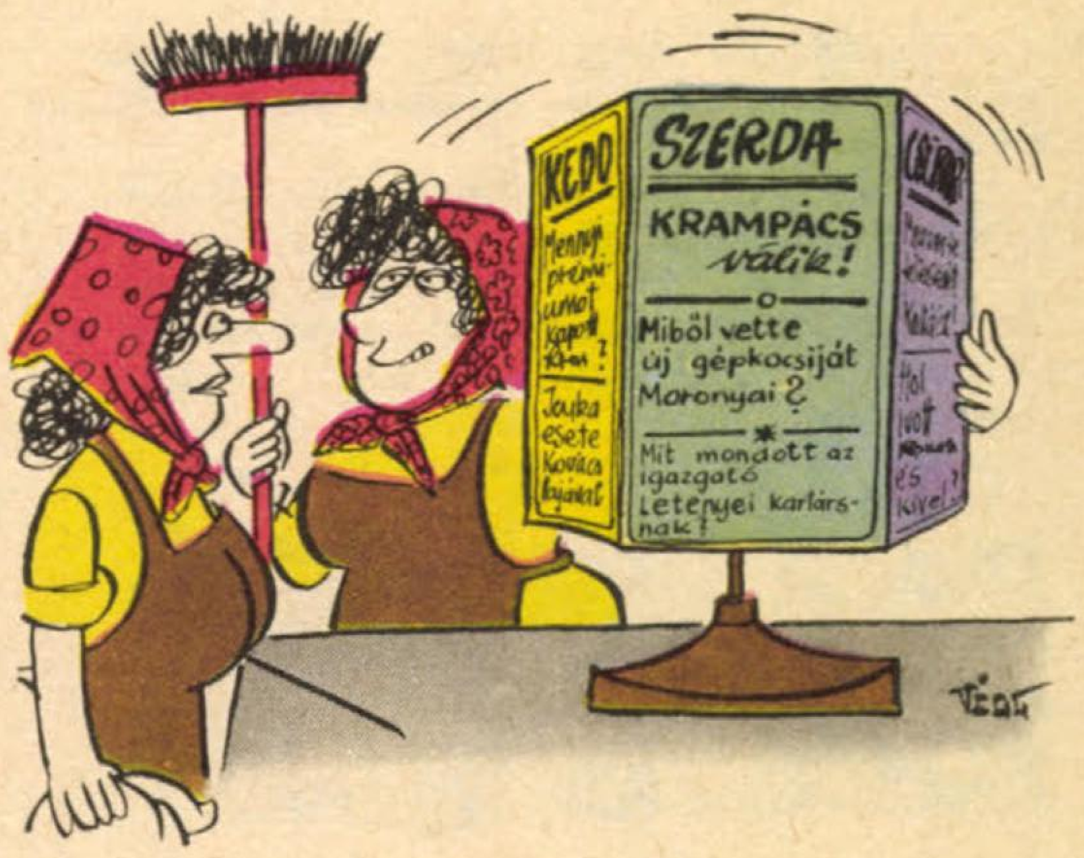
(A Magyar Nemzet apróhirdetései közül nyírta Löffler László)

KERESKEDELEM

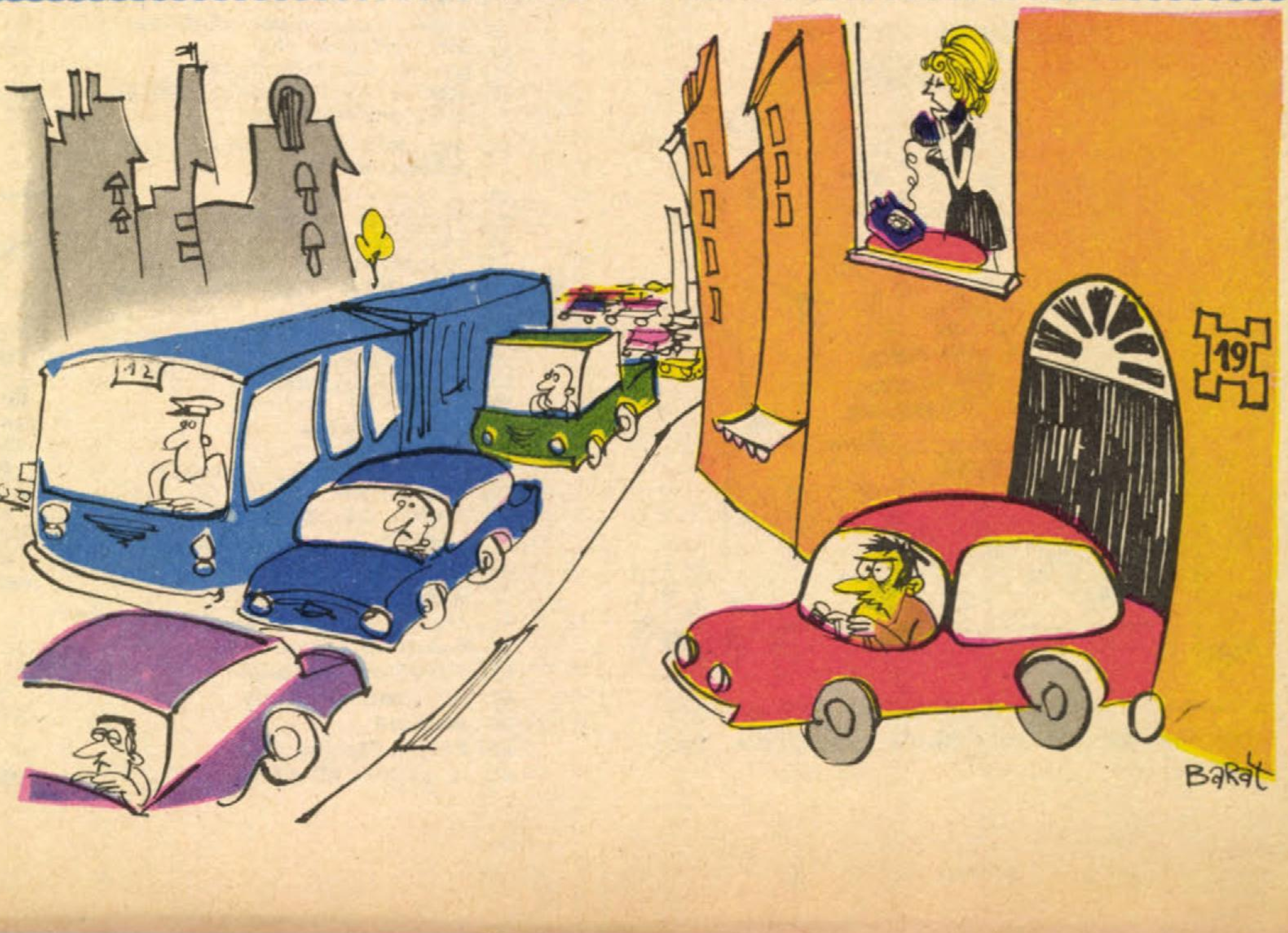
– Holnap lesz, kérem. – Tegnap volt, kérem.

MŰSORAJÁNLAT

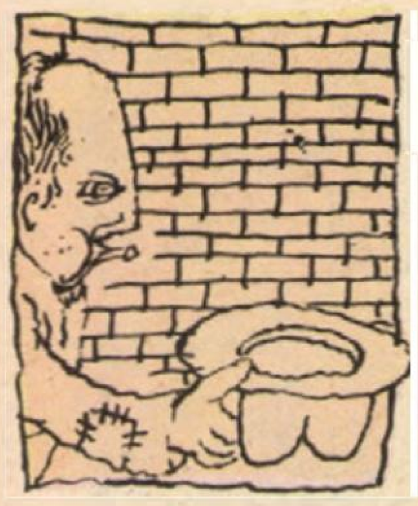
PESTI DUGÓ

– Sajnos, nincs itthon a férjem, még reggel elindult a kocsival.

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az öreg nyugdíjas egy Almássy téri padon üldögél. Közben egy alkalmi kéregető szólítja meg:

— Családos ember vagyok, uram, öt éhező gyerekkel...

Az öreg húsz fillért ad neki. A tarhás nézi, nézi a pénzt, majd az adományozóra pillant:

— Csak arra vagyok kíváncsi, mennyit adna maga egy legényembernek?

*

— Annyit nézed a feleségem. Mi az, ami olyan nagyon tetszik neked benne?

— Az, hogy nem az én feleségem.

*

Emőke a konyhában foglalatoskodik, ott kopog rá az udvarlója.

— Jó, hogy jön, Csabi, egy fontos ok miatt tudnom kellene, feleségül vesz-e?

— Mi az a fontos ok?

— Uborkát rakok el télire, s akkor két üveggel többet csinálnék.

*

— Parancsol egy kis marhanyelvet?

— Köszönöm, torkig vagyok vele.

*

Egy lapszerkesztő a postájában különleges levelet talál. A levélben mindössze ez a két szó: „Piszok fráter".

Azon melegében végighordozza a munkatársak közt:

— Névtelen levelet többször kaptam már, de ez egészen új figura. Ez az alak a szöveget hallgatja el, s csak a nevét írja alá.

*

— Hallottam, hogy maga az emberek jellemét olvasmányaik alapján meg tudja állapítani.

— Úgy van. Mondd meg, mit olvasol, megmondom, ki vagy.

— Hát rólam mit állapít meg, ha közlöm, hogy a finn Kalevalát, a perzsa Sakuntalát és az ind Mahabharátát eredetiben olvasom?

— Azt, hogy maga egy hazug fráter.

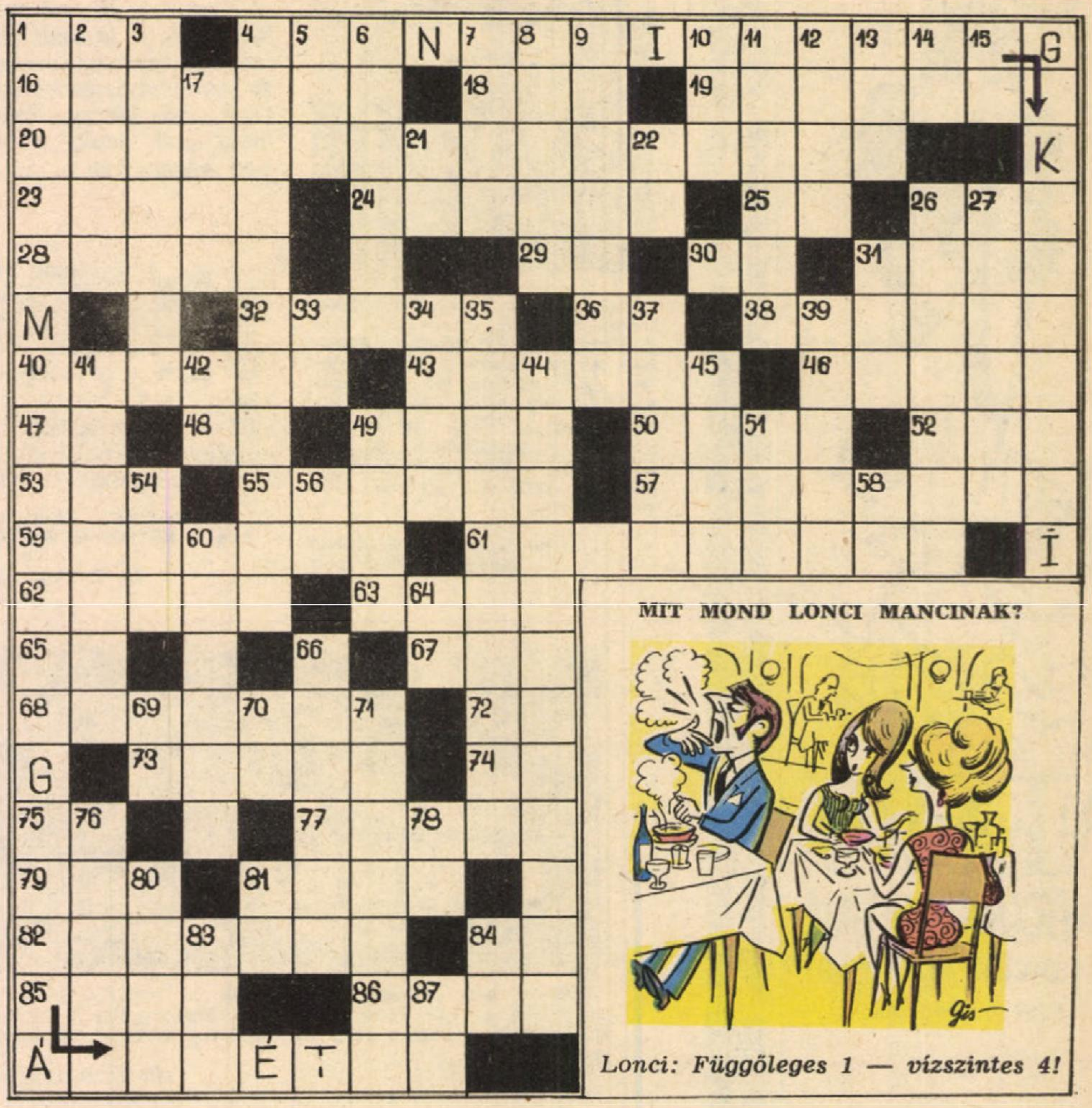
FILOZOFIKUS GYERMEK

– Most kezdjek el játszani? Nem érdemes, szeptember elsején minden kezdődik elölről...

Bölcs intelem

Keresztrejtvényünkbe Loncika bölcs intelmét foglaltuk, megfejtésként csak ezt kell beküldeni, legkésőbb július 24-ig, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

MIT MOND LONCI MANCINAK?

Lonci: Függőleges 1 — vízszintes 4!

VÍZSZINTES

1. Elavult űrmérték
16. Hangszer
18. Soha — németül
19. Mesebeli szörnyeteg
20. Közmondás, mely testedzésre int
23. Mindenki a fedélzetre!
24. Sebész tevékenysége
25. Az átló közepe
26. Legfontosabb szervünk régies neve
28. Aki mind a kilenc kuglibabát ledönti
29. Tisztelt cím!
30. Olasz folyó
31. A szomjat oltja
32. Világhírű belga hegedűművész (1858—1931)
36. Francia kettős magánhangzó
38. Vadnyugati filmek nélkülözhetetlen szereplője
40. Beethoven halhatatlan művének címe
43. Hatalmas állóvíz Szovjet-Közép-Ázsiában
46. Fehér autó, piros zászlóval
47. Helyhatározó rag
48. Kettős mássalhangzó
49. Baráti levelekben az aláírás előtt szereplő ige
50. Az „ád" ige egyik nem használatos alakja
52. A csend ho...
53. Torna és Vívó Egylet
55. Olasz férfinév
57. Népmesékben szereplő falu neve (arra utal, hogy nincs ilyen)
59. Kiteszi — más szóval
61. Protestáns vallási szekta
62. Erdei állat hímje
63. Szabad — németül
65. Téli csapadék
67. Ázsiai folyó
68. Ami ellen nincs orvosság
72. Sport Club
73. Római író, grammatikus (i. e. 116—27)
74. ...vágy
75. Rangmegkülönböztető
77. Európai tó és öböl neve
79. Seb után marad
81. Divatjamúlt, ócska
82. Az állott szalonna
84. Kötőszó
85. Folyó, Szibériában
86. A nyitott ellentéte

FÜGGŐLEGES

2. Valaminek a másolata
3. Az amerikai Nagy-tavak egyike
4. Az udvarias bolti eladók jutalmazására találták ki — de ki beszél ma már róla?
5. Szóból az ember
6. A kultúrnövények legfontosabb csoportja
7. Nyilván éhes
8. Kérdőszó
9. „Páccal itat át"
10. Kettős mássalhangzó fonetikusan
11. Népmesék csudálatos lova
12. Város a Szovjetunióban, nagy csata színhelye volt
13. Szellemi sport mássalhangzói
14. Zenei hang
15. Fémes elem
17. Jeles magyar ökölvívó
21. Az eper egyik fele
22. Azonos mássalhangzók
26. Német monopoltőkés, a fasizmus egyik szálláscsinálója
27. Gyümölcsre vagy kiszólásra mondják
31. Menni — latinul
33. Hírhedt fasiszta alakulat betűjele
34. Amerikai egyetem
35. Valamely egyház dogmáit tagadó tanítás
37. Időhatározó is, helyhatározó is
39. Német kikötőváros
41. Egy halhatatlan Gogol-hős foglalkozása
42. Lekvár
44. Állítólag Caesar mondta, amikor átlépte a Rubicont
45. Vagy — németül
49. Göre Gábor történetéből ismert rövidítés (ögye mög a fene!)
51. Minden rendben!
54. E. R. B.
56. Cigányprímás és sütemény monogramja
58. ...galmas
60. Svájci kanton
64. A görög ábécé R betűje
66. Istenként tisztelt hős a görög mitológiában
69. Felekezet rövidítése
70. S. R.
71. Arra mondjuk, ami szórakoztató, vidám, kikapcsolódást jelent
76. Az ebéd kezdete
78. Német tojás
80. Svájci származású híres magyar vasöntőmester (1815—1867)
81. O. I.
83. Só — latinul
84. Kelta eredetű nép
87. Nem igazi

INDULÁS AZ ELSŐ MUNKAHELYRE

című keresztrejtvényünket 4320 olvasónk fejtette meg helyesen. Sorsolás útján 100—100 forintot az alábbi megfejtőknek küldünk postán:

Schwartz Emil, Bp. VII., Kertész u. 42—44.

Hegedűs Gyöngyvér, Piliscsaba, Béke út 17.

Szabó László, Vámosmikola, Dózsa u. 14.

„Nem neked kell megváltani a világot és a főnöknek mindig igaza van."

A keresztrejtvény megfejtése:

N E'SAFŐNÖKNEKMINDIG
EUROPA IKON R MAO I
MR HUNDERT SOM PRAG
NAPONTA ÖLI NERETVA
ENA ALOKOSKODAS IZ
KIRGIZIA SZ SA TULA
EURIPIDES TB LEI AV
DM AAA ZORO IZGAGA
K AOR LATINKA LON
ELLMEGVALTANI BOLT
LEANYALOM
H ARGON NA
OF END NR
LEB DIOFA
UTÓVÉGRE O
BIRSLE LEP
ASS YZ EPE
R OLEANDER
ESŐS LIRA

Ismét hiánycikk a patron!,
(erről szól e mini óda),
szénsav helyett vita pezseg,
patron-vita, nem a szóda!...

Szifon van, csak patron nincsen,
pontosabban: nincsen töltött!,
hírlik ugyan, hogy lesz bőven,
(attól tartok, a hír költött...)

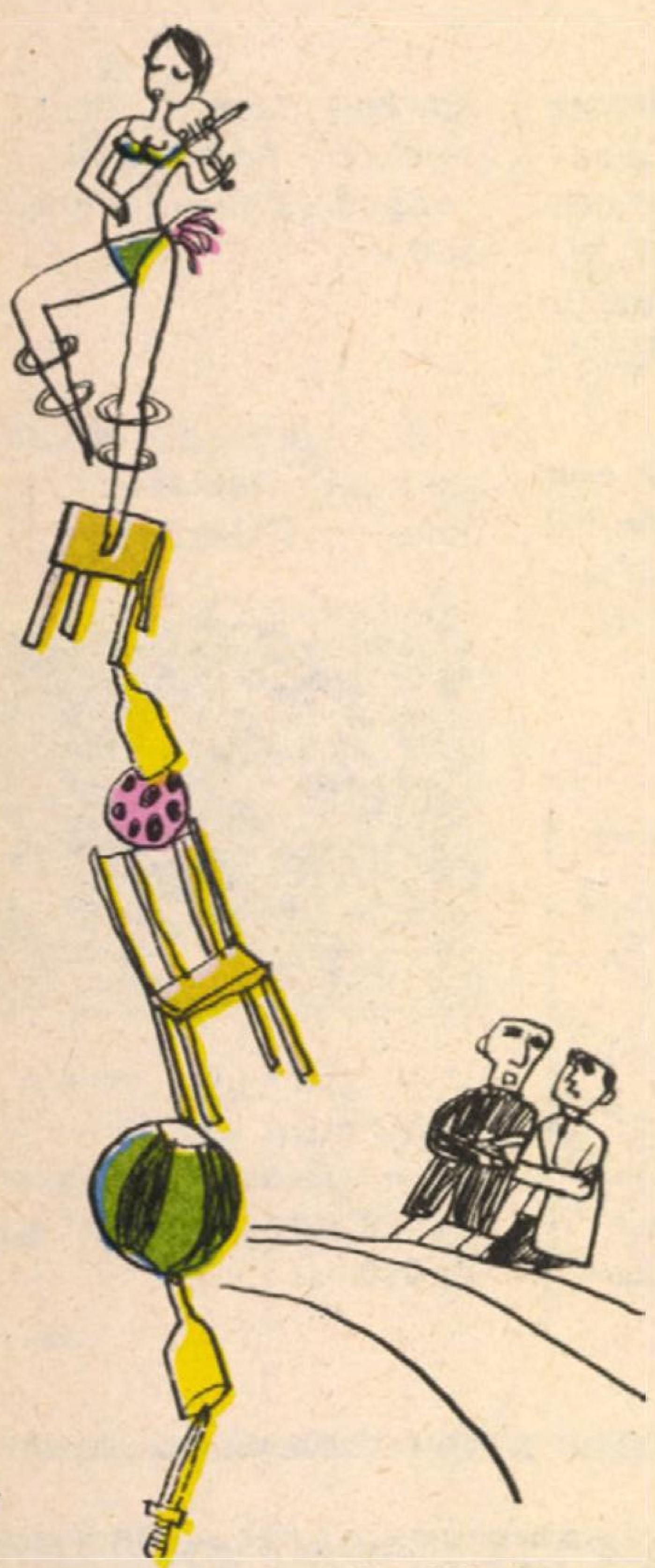
Tegnap éjjel szép álmom volt,
(valóságos patron-álom!),
azt álmodtam, hogy a honi
patrongyártást patronálom...

Felmértem az igényeket,
(megbirkóztam pár adattal),
s megleptem a vásárlókat
pezsgő szikvíz áradattal!

Felébredve, a párnámat
(tollal bélelt sifonomat)
darabokra téptem, mikor
láttam üres szifonomat...

Szilágyi György

EGYENJOGÚSÁG

– Nincs valami formás lába!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Istenkém, ha meggondolom, hogy nemrégen még a vevő köszönt előre...

– Mancika, hozzon be két feketét és egy kupica gépolajat!

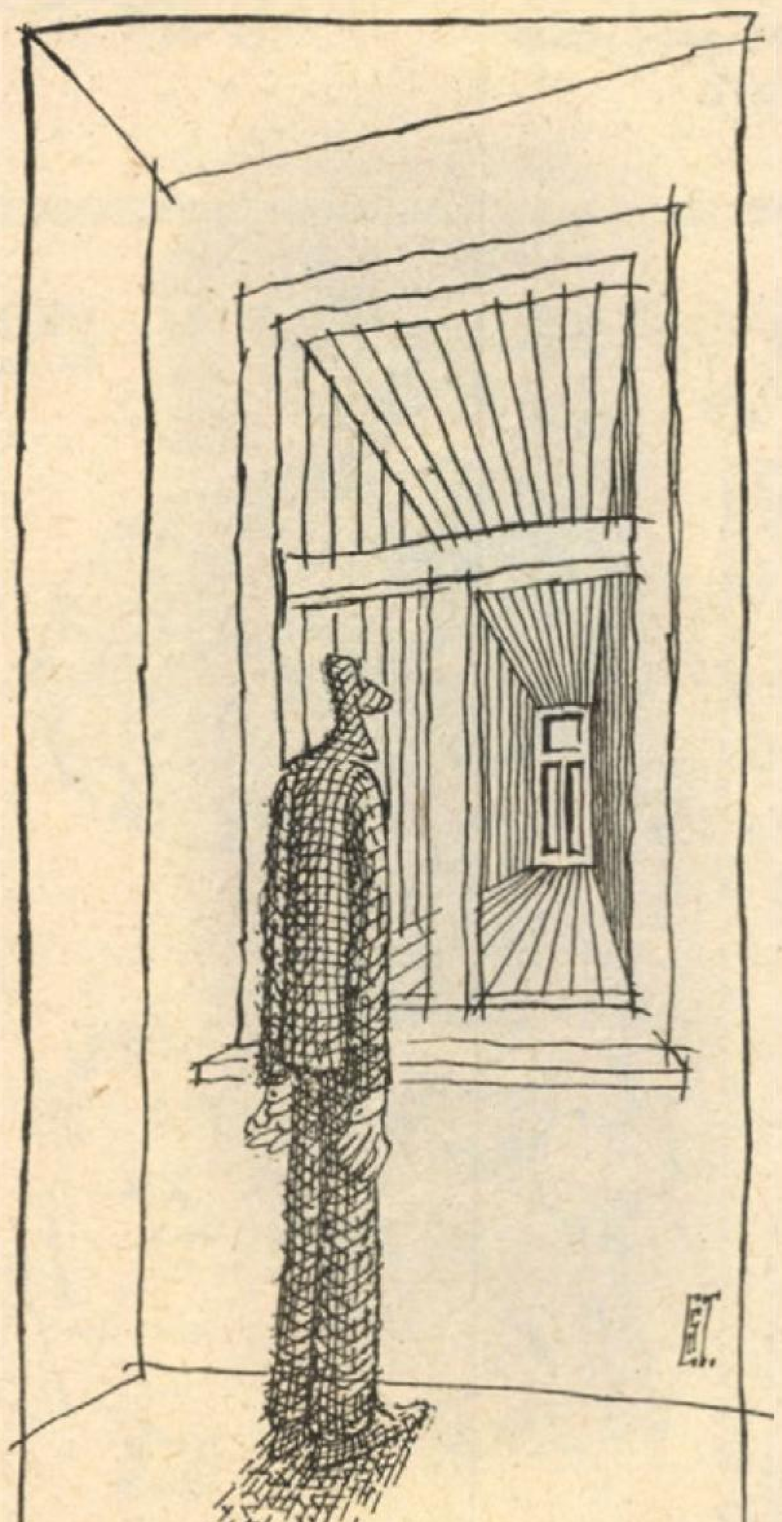

– Jesszusom, mi vagyunk a negyedikek!

– Szereztünk egy vízágyút, most már nem kell vödörben cipelni a vizet az ötödikre!

PERSPEKTÍVA

VALÓSÁG-MOZI

Nem valószínű, hogy Arghavan kisasszony, az ismert iráni filmszínésznő örült a „cinema verité" nagyon is valóságos megnyilvánulásának felvétel közben. Isfahan közelében forgatták az egyik jelenetet, amely szerint Arghavan birkalopásban vett részt, s emiatt megkövezték, persze ártalmatlan kellék-kövekkel. A falubeli asszonyok azonban annyira felháborodtak a filmszínésznő „bűnén", hogy teljesen komolyan véve a dolgot, valódi kövekkel kezdték dobálni és több helyen megsebesítették. A felvétel abbamaradt — a rendező bosszúságára.

— Legalább lett volna egy élethű jelenetünk! — morogta.

FEKETE HUMOR

MUNKAERŐHIÁNY

– Nyugalom, szívecském, más nem vállalta a fűkaszálást...

Ludas Matyi

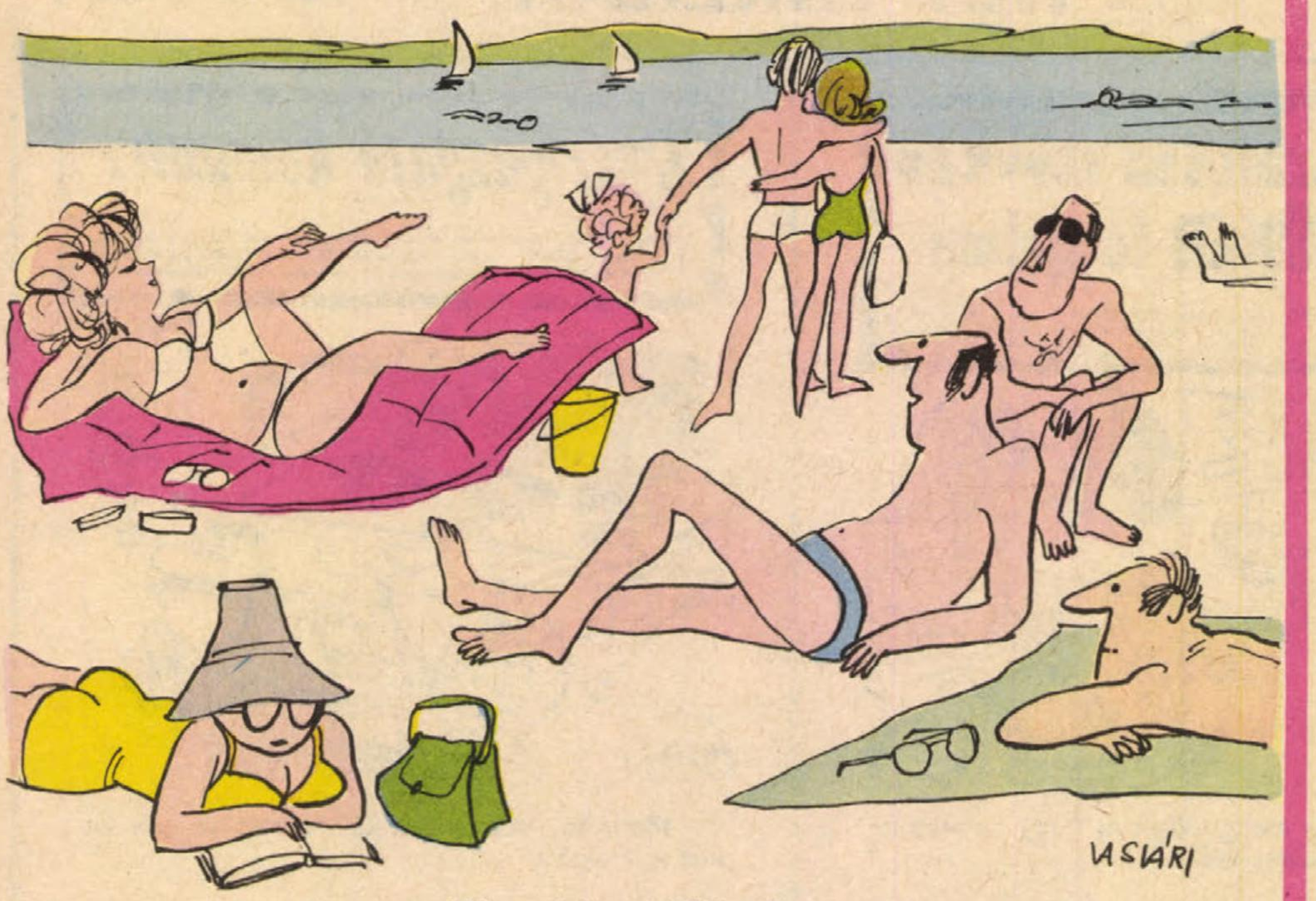
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-29 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

IZGALMAS KÉRDÉS

– Milyen lehet felöltözve?...

tribün

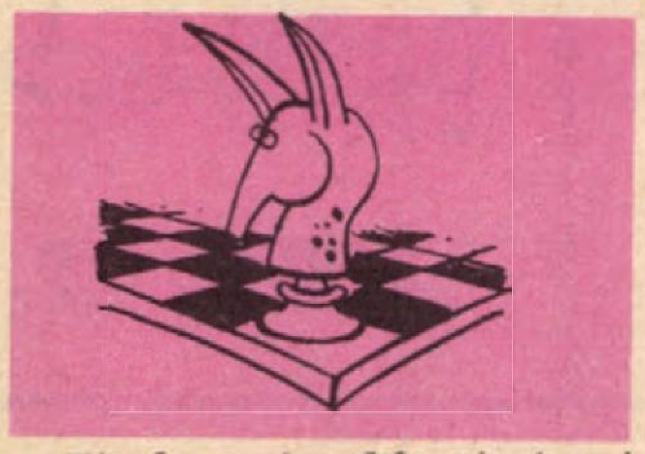
A három amerikai súlylökőóriás (Matson, Steinhauer, Wood) már megkezdte a szokásos olimpiai idegcsatát. Még doppingvádat sem átallanak egymás nyakába varrni. „Csak az ostoba ember szed ajzószert — mondta Randy Matson. — Ha Wood huszonegy métert dob benzedrinnel, én majd huszonkettőt dobok szárazkolbásszal."

Poén: Matson kiesett a válogatón és nem került be a csapatba.

*

Páros nyilatkozat Reykjavíkból:

Fischer: A sakkozás igazi világbajnoka már évek óta én vagyok.

Szpasszkij: Rég hallottam ennél eredetibb kijelentést.

Viktor Szanyejev, a hármasugrás világrekordere és olimpiai bajnoka páratla-

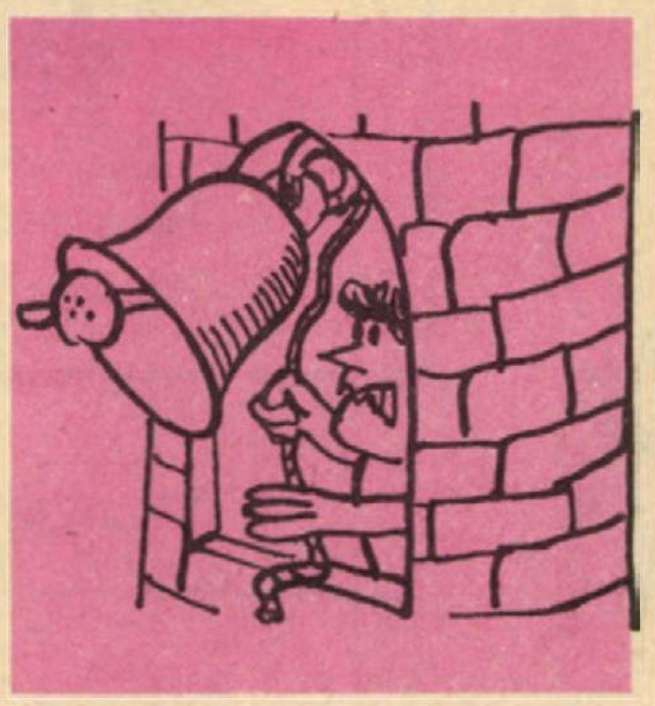

nul „pontos" sorozatot ért el Kijevben, az NSZK elleni viadalon. Hat ugrása így következett egymás után: 16,50, 16,53, 16,52, 16,53, 16,51, 16,54.

Gennadij Beszonovnak csak egyetlen szabályos kísérlete volt. 16,61-gyel megnyerte a versenyt.

George Best, a Manchester United világsztárja huszonhat éves fejjel visszavonult a labdarúgástól. Megelégelte, hogy az Egyesült Királyság valamennyi védőjátékosa őt mészárolja.

— Majd megvásárlok egy elhagyott apátságot valahol a mocsárvidék kellős közepén — mondta. — Aztán,

ha egy hátvéd jön a környékre, felmászom a toronyba és félreverem a harangot.

*

A Santos-szurkolók rajongását jelképező gyűrűt idén is Pelé kapta.

— Már úgy érzem magam, mint egy fa — mondta a „fekete gyöngyszem". — Minden évben egy új gyűrű...

(p. p.)

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

EINSTEIN

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

Sajdik Ferenc rajza

